STRIPWEEKBLAD

pep

nr 18

prijs 90 cent

TOENGA:
De witte mammoet

UITHALER:
Renault Frégate

pep POST

POSTBUS
6003
HAARLEM

HOOFD-
REDACTEUR
Frans Buissink
CHEFREDACTEUR
Jan de Rooij
REDACTIE
Maarten Boom
Jan van Erp
Frits van der Heide
Hans Keeris
Anneke van Wissen
Sander Wijgman
VASTE
MEDEWERKERS
Henk Albers
Dino Attanasio
Bert Baakman
Johnn Bakker
Claire Bretécher
Gideon Brugman
Yvan Delporte
Jan van Gelderen
Robert Gigi
Julius de Goede
Jan van Haasteren
Gijsbert Hanekroot
Lo Hartog van Banda
Frank Bjorn Jensen
Daan Jippes
Guus de Jong
Henk 't Jong
Fred A. Julsing
Rob Klasen
Tonny Koot
Hans Kresse
Marianne de Kruyff
Anton Kuyten
Martin Lodewijk
Willy Lohmann
Jos Looman
Dick Matena
Jan Meulendijks
Herbert Meijer
Richard Pakker
Peter de Smet
Peter van Straaten
Albert Weinberg
Jan Wesseling
Rinus Wilms
Ger van Wulften

Stripweekblad
pep
NR. 18 4 mei 1973
een uitgave van
OBERON bv
Uitgeverij voor jeugd en sport
Postbus 6003, Haarlem,
Aziëweg 1
telefoon 023/31.92.00

Bar en boos

Ik voelde me genoodzaakt om ook maar eens naar PEP te schrijven. Wat las ik nl. in nummer 9? Maxmagnus is met vervroegd pensioen gestuurd. Dit is bar en boos, want ik vond deze strip heel goed. Ik vind de inkt en pen strips überhaupt zeer goed. Wat is Ronnie van Maaren voor een knul? Hij schrijft over een fout die de hele PEP verpest (tom-tie-die-liedom moet tom-tie-de-liedom zijn). Ik zie de grootheid van die fout niet. Ik ben blij dat Joris P.K. terug is. Ik lach me zat om die strip. Ik vind de PEPverhalen over het algemeen zeer goed. Blook en Koning Yaroslav vind ik van mindere kwaliteit. Olivier Blunder is zeer, zeer goed. Maar... er staat boven: vertaling Frits van der Heide. Uit welk land komt die strip dan oorspronkelijk?

Jeroen van Klinken,
Hoornsterzwaag

Uit Frankrijk, maar Greg is een Belg.

Losse nummers 90 cent verkrijgbaar bij kiosk-, boek- en tijdschriftenhandel, supermarkt en warenhuis. **Abonnementen** 75 cent per week of f 9.75 per kwartaal (13 weken). Prijzen en condities buiten Nederland en Belgie worden op aanvraag verstrekt. **Betalingen** Wie het blad via de bladenman/wederverkoper ontvangt, kan de betaling met hem (per week, maand of kwartaal) regelen. Komt het blad per post, dan wordt voor de betaling per kwartaal een stortings/acceptgirokaart toegestuurd. **Inlichtingen klachten enz.** Abonnees die het blad via de **bladenman/wederverkoper** ontvangen, kunnen zich tot de volgende servicepunten wenden. **Amsterdam** — Parnassusweg 215 — tel 020-736211-736212 **Alkmaar** — De Laat 12-14 — tel 02200-12587 **Arnhem** — Boulevard Heuvelink 147 — tel 085-451551-451552-451553 **Breda** — Jorisstraat 20 — tel 01600-52250-52251 **Den Haag** — Stationsweg 76 — tel 070-632944-632947 **Eindhoven** — Stratumsedijk 23 h — tel 040-112625 **Enschede** — Brinkstraat 121 — tel 05420-15828 **Groningen** — Ged Kattendiep 29 — tel 050-125650 **Leeuwarden** — Verlengde Schrans 26 — tel 05100-26330 **Roermond** —

Slome duikelaars

Wekenlang heb ik me erop verheugd dat David Cassidy in PEP zou verschijnen. Maar ik had wel iets anders verwacht zeg! Waarom nou vorige week wel een foto van die slome duikelaars van Slade en waarom een tekening van David Cassidy? Ik had een machtig mooie foto verwacht. En dat is nog niet alles: ik vind het meer dan erg dat jullie zijn platen zo afkraken. Dat How Can I Be Sure wel aardig is, maar stukken beter kan! Schandalig! Die plaat is eindeloos. De elpee Rock Me Baby ken ik niet, op een paar nummers na, maar als je wilt weten hoe goed David wel is, luister dan eens naar de elpee Cherish! Het complete einde!!! Could It Be For Ever, I Lost My Chance, Where Is The Morning, om er maar een paar van te noemen. Kannie beter! Nee, PEP, dat valt me van jullie tegen.

Janny van Reenen, Zeist

Over slome duikelaars gesproken. Heb je weleens goed naar David gekeken?

Klacht

Ik vind dat u Pietje Pep moet ontslaan. Ik stuurde de bon in voor dat „Robusta" PEPsnijapparaat, ik stortte f 1173,80, ik stuurde een ongesneden PEP, ik heb de „Robusta" nu in de kamer staan, maar ik krijg geen ongesneden PEP's meer! Nu kan ik met dat dure apparaat niks meer doen! Ik bied hem dan ook ter overname aan. Z.g.a.n., niet gebruikt (ik heb er één keer mijn nagels mee geknipt, maar dat liep verkeerd af, oew!) en nog decoratief bovendien.

Elisabeth v. Unen, Haarlem

Belachelijke brief.

Ook nog

Vele tekeningen heb ik gemaakt, alle van PEP. Het zijn er 25. Veel kinderen en grote mensen zeggen dat Etten niks is. Maar gelooft u dat maar niet! Want Etten heeft een ponyclub, een goed spelende V.V. Etten en tenslotte het Ettens Mannenkoor dat ook goed zingt en dat ook nog op TV komt.

Frank van Aken, Etten (Gld.)

Dat is nog niks vergeleken met het BRABANTSE Etten want daar wordt PEP gedrukt!

Jammer

Ik sla PEP open en ik zie tot mijn vreugde Slade! Er staat een goede tekst bij en de foto's zijn in een woord schitterend! Het is wel jammer dat „De heks van Pocasset" afgelopen is. Wanneer komt er een nieuw verhaal?

Rob Bakker, Wassenaar

Kresse werkt aan Erwin.

Schepen v.d. Portenstraat 20 — tel. 04750-29988 **Rotterdam** — Brandersplaats 12-13 — tel. 010-132090 **Utrecht** — Bartoklaan 21 — tel. 030-938941 **Vlissingen** — Grote Markt 14 — tel. 01184-3939 Voor abonnees die het blad **per post** ontvangen: Afdeling Postabonnementen PEP, postbus 289, Haarlem, telefoon 023/319200 **Adreswijzigingen** Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman/wederverkoper of de Afdeling Postabonnementen (zie Inlichtingen, klachten enz.) **Advertenties** Admedia B.V., postbus 7902, Amsterdam, tel. 020/443744 **Verdeler voor België** NV Tijdschriften Uitgevers My, Jan Blockxstraat 7, 2000 — Antwerpen, tel. 03-382380. Postrekening-nr. 83405 **Agency for Canada** Dutch Magazine and Book Import Cy, Whitby **Halfjaar verzamelbanden** (om zelf oude nummers van PEP in te binden) zijn op aanvrage verkrijgbaar bij de bladenman/wederverkoper à f 6,95. Ziet u de bladenman/wederverkoper niet, dan kunt u ook bestellen door overschrijving van f 6,95 + f 1,— verzendkosten (totaal dus f 7,95) op girorekening nr. 9229 t.n.v. Extra Uitgaven, Haarlem. Duidelijk bij betaling vermelden: „Verzamelband PEP".

MEDEDELING

Van de Directeur van onze kopermijn aan de Rio Paco, vernamen wij, dat het inlandse personeel in staking is gegaan. Dit bedrijf levert de nietjes die elke week onze PEP sieren. Volgende week nadere mededelingen! Wij tasten nog in het duister, maar wij staan paraat.

OPLOSSING PUZZEL PEP 17

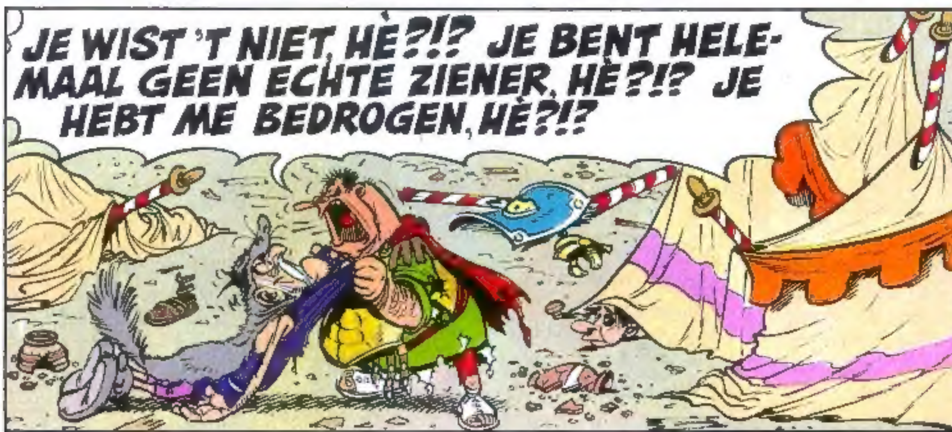
Een rinoceros uit Barendrecht
kwam op 't carnaval terecht.
'n Dronken tor vroeg grijnzend,
op zijn kokkerd wijzend:
'Is die vals, of is die echt?'

De redactie behoudt zich het recht voor brieven in te korten.

Asterix

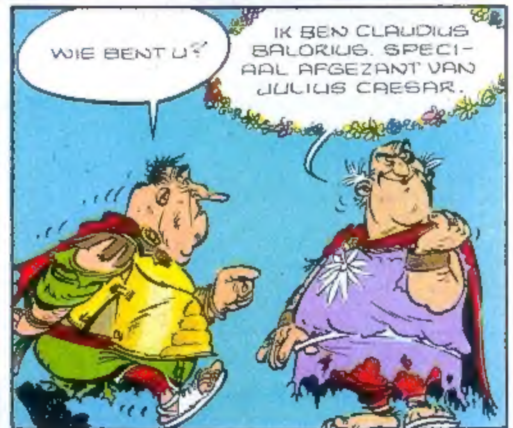

WIE BEN JIJ, ROMEIN? EN WAT DOE JE IN MIJN DORP?
WEL... EH... ZIET U... IK...

HOU MAAR OP! IK HEB VANDAAG GENOEG ROMEINEN GEZIEN. JAAG ZE WEG, DIE TWEE!

JE WIST 'T NIET, HÈ?!? JE BENT HELEMAAL GEEN ECHTE ZIENER, HÈ?!? JE HEBT ME BEDROGEN, HÈ?!?

IK STOOR TOCH NIET, HÈ?
?

BONG!

WIE BENT U?
IK BEN CLAUDIUS BALORIUS. SPECIAAL AFGEZANT VAN JULIUS CAESAR.

JE HEBT EEN BOODSCHAPPER NAAR ROME GEZONDEN, CENTURION, MET HET BERICHT DAT HEEL GALLIA BEZET WAS. HEEL GALLIA? HEEL GALLIA!

DE BOODSCHAPPER! DIE WAS IK HELEMAAL VERGETEN!
WELNU, JULIUS CAESAR HEEFT ME VERZOCHT DIT NA TE GAAN. OM TE KIJKEN OF JE ECHT DIE GALLISCHE OPSTANDELINGEN HAD OVERWONNEN...
PAF!

NOU, DAT IS ME EEN FRAAI STELLETJE, DIE OVERWONNENEN VAN JOU, BIJ JUPITER!

TEKENINGEN:
UDERZO
TEKST:
GOSCINNY
VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

de ziener

WORDT VERVOLGD

OLIVIER BLUNDER

TEKENINGEN EN TEKST: GREG
VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

schaakdam

BLUEBERRY

NU HALEN WE ZE NOOIT MEER IN ...
SIR, ALS ZOIETS WEER GEBEURT ZOU IK GRAAG WILLEN DAT U ME TOESTAAT ZE ZONDER UW BEVEL TE VOLGEN!
GOED ZO! PRIMA! VERSNIPPER HET HANDJEVOL MANNEN DAT WE NOG HEBBEN MAAR OM ACHTER DIE INDIANEN AAN TE GAAN, DAT WILLEN ZE JUIST! ZE HEBBEN 'T LIEFST DAT WE ONS IN KLEINE GROEPJES VERDELEN!

ZE LATEN ONS BEETJE BIJ BEETJE DICHTERBIJ KOMEN, EN ALS WE DAN DENKEN DAT WE ZE HEBBEN, ZITTEN WE MIDDEN IN 'N HINDERLAAG! DAT IS HUN TAKTIEK! .. EN DAN ZIJN WE ER ALLEMAAL GEWEEST!

MOETEN WE ONS DAN ALS SCHAPEN LATEN AFMAKEN?! ZONDER IETS TERUG TE DOEN?!
WE KUNNEN ALLEEN MAAR PROBEREN ONZE VERLIEZEN ZO KLEIN MOGELIJK TE HOUDEN!

U HEEFT WEL EEN POSITIEVE KIJK OP DE GANG VAN ZAKEN, MOET IK ZEGGEN!
IK GELOOF NIET DAT DE ROODHUIDEN HET ZULLEN WAGEN ONS IN 'N OPEN GEVECHT TE ONTMOETEN, OOK AL HEBBEN ZE EEN GROTE NUMERIEKE MEERDERHEID ... ZE ZIJN VEEL TE BANG VOOR ONZE KANONNEN! ZE PROBEREN ONS OP VOOR HEN GESCHIKT TERREIN TE LOKKEN! ...

NOU, KLAAR MET UW STRATEGIELES? IK WEET NU WAAR IK TERECHT KAN ALS IK DE RAAD NODIG HEB VAN 'N LAFBEK! TOT HET OVER IS ...

GO TO HELL! *
HMM ... DAAR ZIJN WE AL, SIR ...
*) LOOP NAAR DE HEL

DE DODEN WORDEN BEGRAVEN, DE GEWONDEN VERZORGD EN ALS DE DAG AANBREEKT GAAN ZE WEER ...
VOORWAARTS!

MAAR DE HELE LANGE DAG DOOR BLIJVEN DE INDIANEN BLIKSEMAANVALLEN UITVOEREN OP DE UITGEPUTTE COLONNE. PLOTSELING DUIKEN ZE OP, VALLEN AAN IN DE FLANK EN GAAN ER WEER VANDOOR ...
PAW PAW PAW PAW

TEKENINGEN: GIRAUD
TEKST: CHARLIER
VERTALING: JAN VAN ERP

generaal geelkop

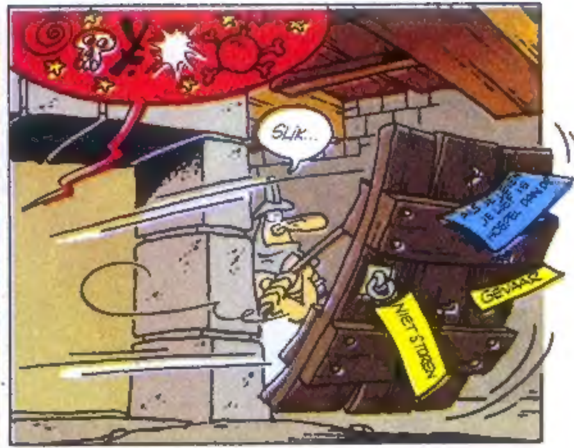

WORDT VERVOLGD

JORIS P.K.

INTUSSEN...
WEL JA, WEL JA, OF IK GROK MAAR EVEN WIL HALEN! HET ZIJN ALTIJD DEZELFDEN DIE DE ROTKLUSSEN OP MOGEN KNAPPEN.

ALS JE LEVEN JE LIEF IS HOEPEL DAN OP
GEVAAR
NIET STOREN
TOK
TOK
TOK

SLIK...
GEVAAR
NIET STOREN

WELKE IDIOOT HAALT HET IN Z'N HOOFD OM MIJ TE STOREN! NOU?!
IK, MENEER GROK... MAAR IK KAN HET UITLEGGEN, MENEER GROK...
ECHT WAAR, MENEER GROK...
NIET SLAAN, MENEER GROK...

NOU, VERTEL OP DAN!
XOBL WIL U SPREKEN, MENEER GROK! ...
'T IS DRINGEND, MENEER GROK!

DAN IS HET GOED. LATEN WE GAAN.
HEEE!

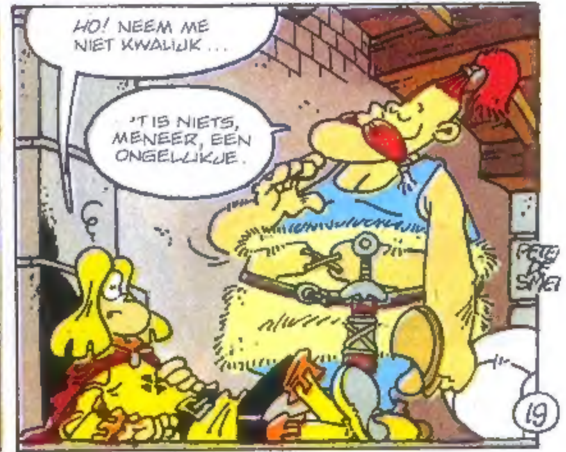

WAAROM MOEST IK DAT RARE ZWAARDJE VAN KLAAS MEENEMEN? DAT SLAAT TOCH NERGENS OP! DAAR KAN IK NIET MEE VECHTEN!
SSSST.

NEE, ZEG NOU ZELF... DAAR SLA JE NOG GEEN DEUK MEE IN 'N PAKKIE BOTER!
EN DAAR MOET IK MEE VECHTEN?

ALS TANDESTOKER ZOU IK HEM MISSCHIEN NOG KUNNEN GEBRUIKEN, MAAR DAAR IS HIJ TE ROESTIG VOOR. BOVENDIEN HEB IK MAAR ÉÉN TAND.

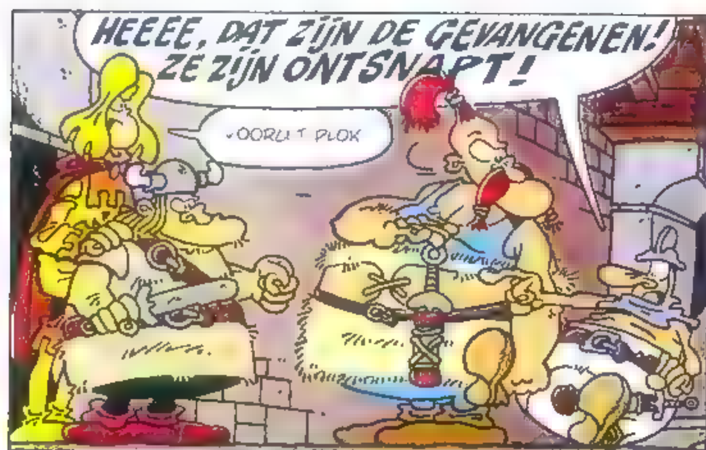

PLOK, LUISTER NOU! WE ZIJN AAN HET ONTSNAPPEN! EN DAT DOE JE GEWOONLIJK GERUISLOOS!
?

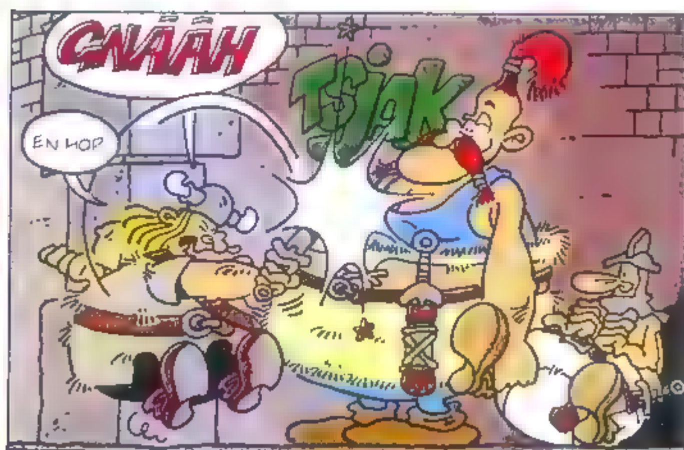

DOE ME DUS EEN LOL EN HOU VERDER JE MOND EN KOM MEE!
HUMPF
?
FLAF

HO! NEEM ME NIET KWALIJK...
'T IS NIETS, MENEER, EEN ONGELUKJE.
PETER DE SMET
19

TEKENINGEN:
PETER DE SMET
KLEUR:
HILBERT BOLLAND

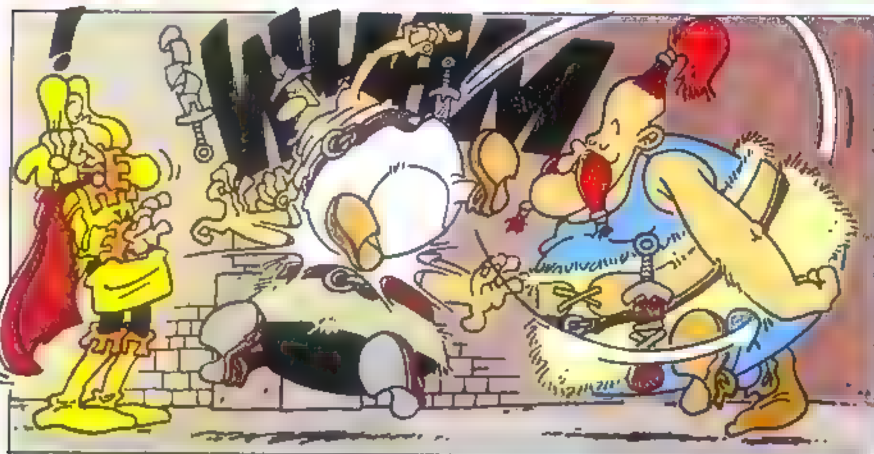
het zwingende zwaard

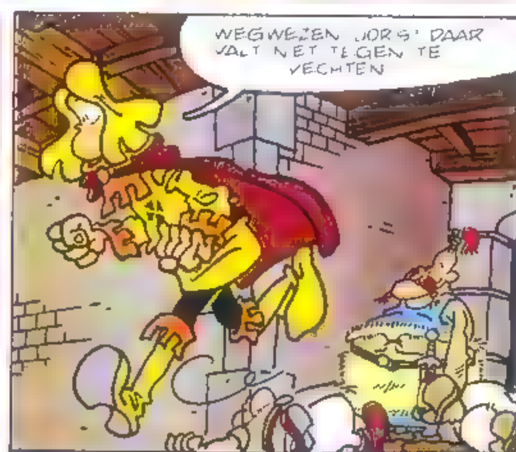

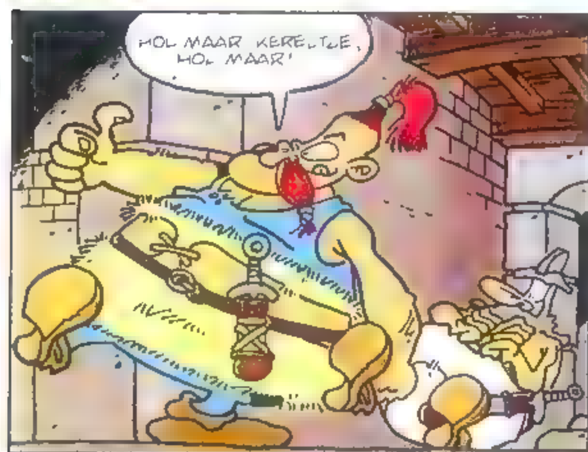

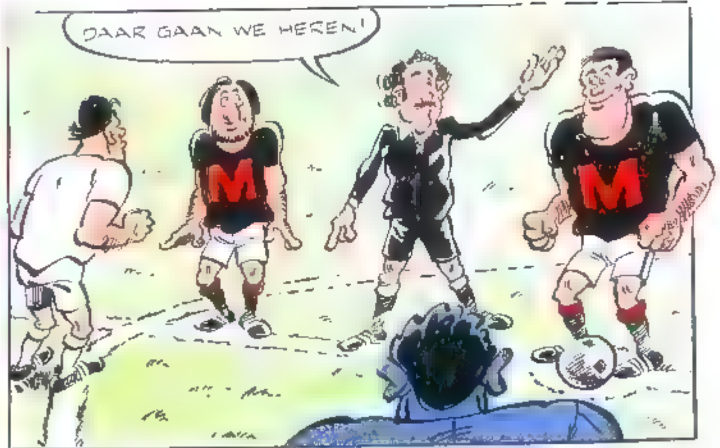

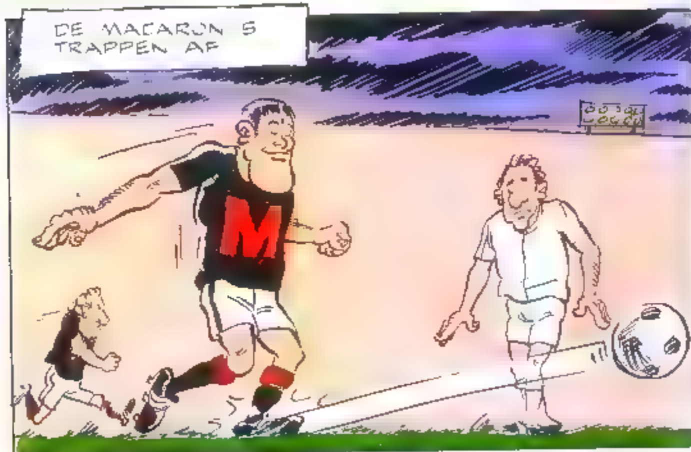

WORDT VERVOLGD

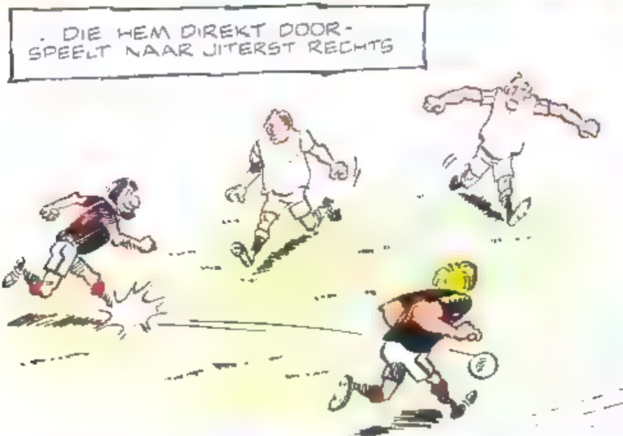
DE MACARONI'S

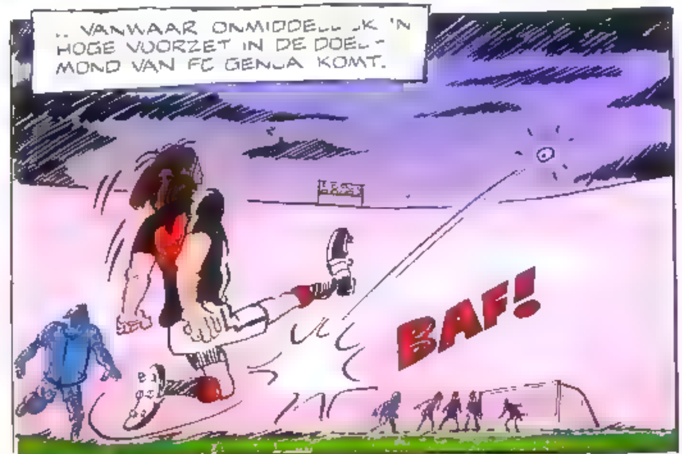

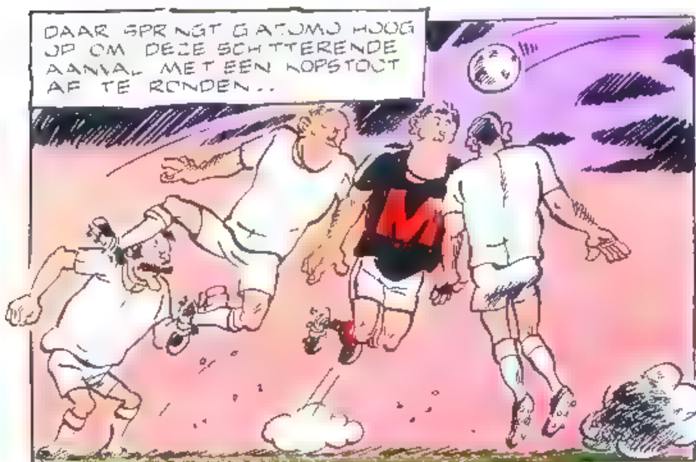

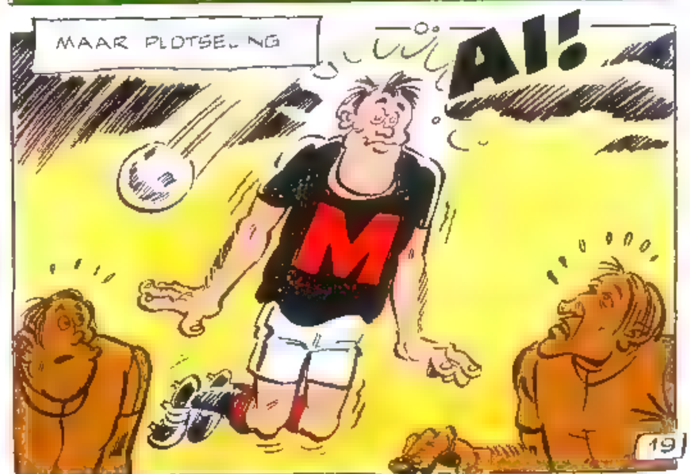

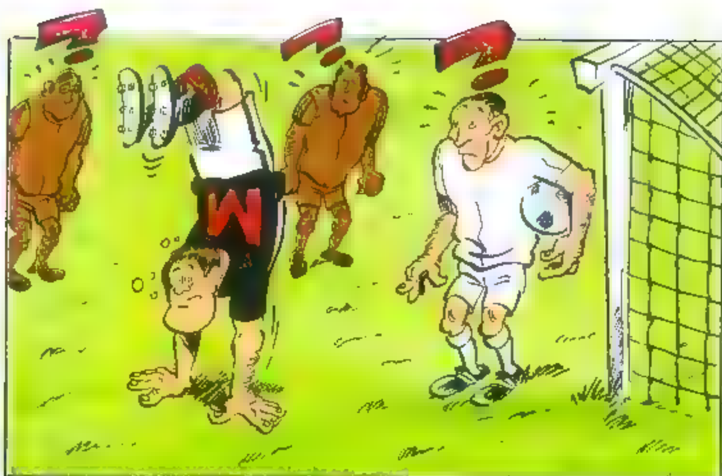

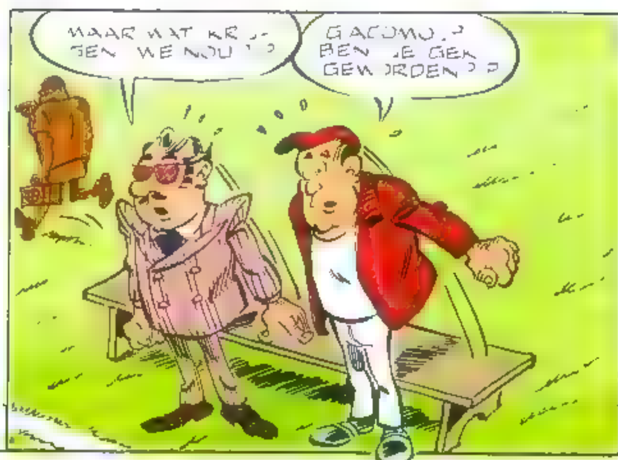

TEKENINGEN
DINO ATTANASIO
TEKST
DICK MATENA
KLEUR: TONNY KOOT

de wraak van de graaf

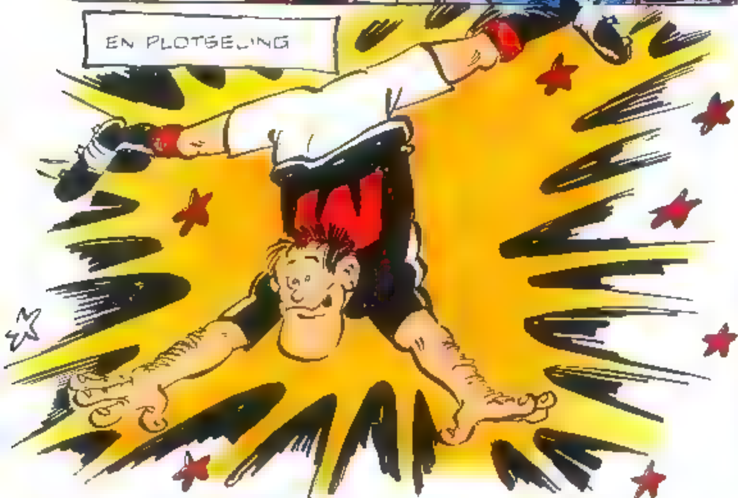

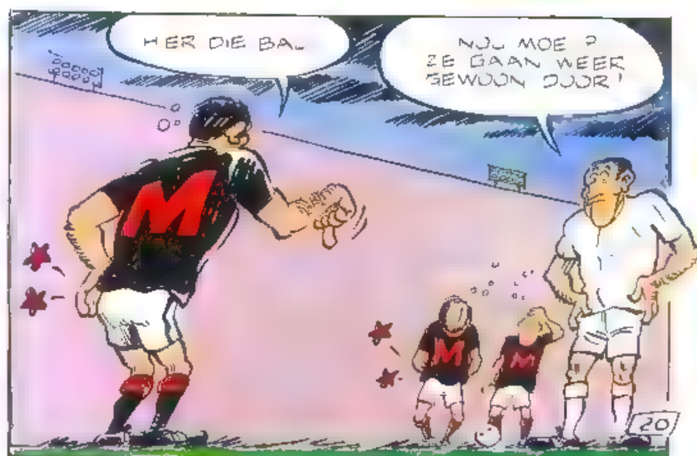

WORDT VERVOLGD

pep verhaal

Het Schot

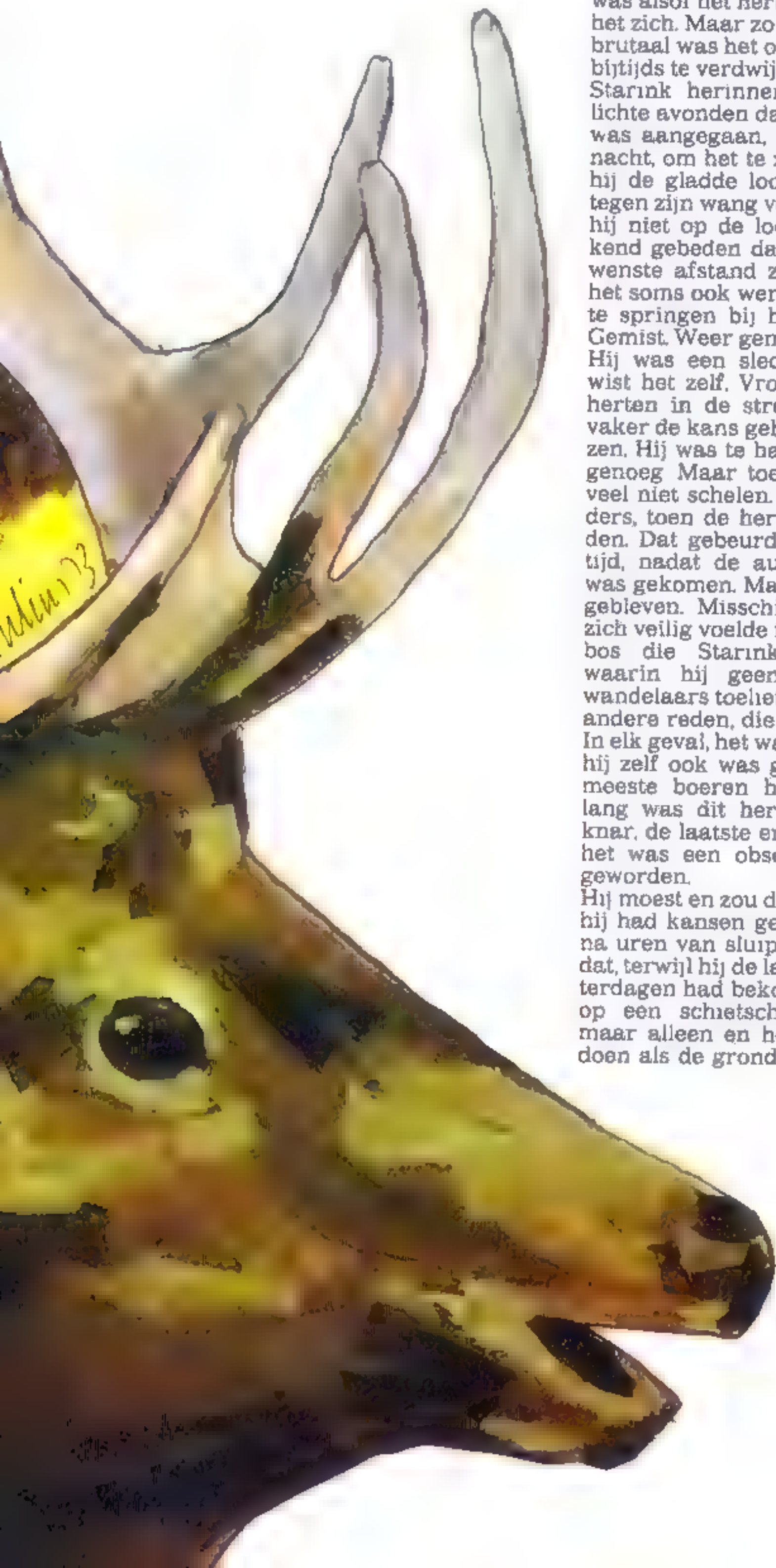
door Quint illustratie Julius de Goede

Je was daar echt helemaal buiten. Vroeger.
Niets dan akkers en kleine boerderijtjes, met hier en daar een stukje bos, een zandafgraving, een ven. Tot voor een paar jaar waren er nog herten. Maar die verdwenen, zoals de keuterboeren die er sinds generaties woonden, ook de wijk namen.
Het was geen doen meer, zeiden ze.
De stad had de meeste grond opgeslokt voor recreatie en industrie. Een paar boerderijen werden omgebouwd tot vakantieverblijven, maar de meeste vielen langzaam uit elkaar, als ze niet opgekocht werden door stadsmensen die een buitenhuisje zochten. Het is wel kamperen, zeiden die.
In de sloten schuimde het afval van de nieuwe fabrieken. De kikkers die je vroeger uit de slaap hielden, hoorde je al lang niet meer. Ingeklemd tussen rijksweg en kampeerterreinen hielden een paar boeren het koppig vol. Meestal waren het oude mensen, die aan hun grond gehecht waren en niet wisten waar ze anders heen moesten gaan. Vaak zaten ze nog zonder elektriciteit. Maar zo armetierig als Starink ervoor stond zag je toch niet vaak. Als zijn regenton leeg raakte, zat hij zelfs zonder water. En aanspraak had hij ook al niet. Zijn zonen hadden hun heil in Canada gezocht, daar boerden ze nu in het groot. Zijn vrouw was bij de oudste gaan wonen. De buren wisten wel waarom. Die man is een ruziemaker, zeiden ze. Met die man valt niet te leven.

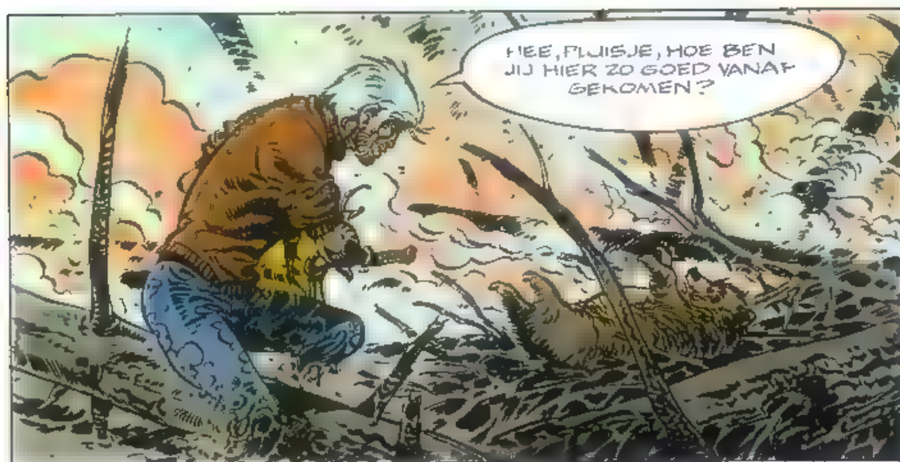
De deur van zijn boerderij stond open, de altijd wat schemerige ruimte werd nu doorstroomd door het lage rode avondlicht. Starink liep heen en weer over zijn erf. Om hem heen namen mussen stofbaden. Hij verveelde zich. Zijn oude jachtbuks stond tegen de regenton. Hij had hem mee naar buiten genomen na het eten, vergetend dat hij het ding niet meer nodig had. De lange loop was een blauwe streep in de rode lucht die langzaam bleker werd. Hij zuchtte en tuurde over het erf en de akkers naar de bosrand. Het bos leek blauw door de grote afstand.
Straks zou hij de lantaarn aansteken en bij dat licht zijn jachtbuks helemaal uit elkaar halen en schoonmaken. Een gewoonte die ook geen betekenis meer had. Er viel niets meer te jagen. Maar een gewoonte leerde je zo vlug niet af.
Ergens vandaan kwam het geratel van een boerenkar, het geklos van hoeven. Hij keek niet op, hij wist dat

het de wagen van zijn nieuwe buur was die melkbussen met water naar zijn kampeerterrein bracht. Misschien zou hij dat ook moeten doen, van zijn grond een camping maken. Maar dat vreemde volk zou hem nog onder de voet lopen. Hij wilde baas op eigen grond blijven. Arm of niet, dat wilde hij blijven. Hij stuurde verdwaalde wandelaars woedend van zijn terrein af, wenste geen fruit aan ze te verkopen, schold ze na over de heg.
Hij verveelde zich. Hij betrapte zich erop dat hij de bosrand scherp in de gaten hield. Daar viel niets te zien. Niet meer. Hij hoefde niet langer op de bosrand te letten. Het hert zou niet meer te voorschijn komen. Het scharminkelige oude hert dat bij het invallen van de schemering zo vaak van zijn maïsveld was komen eten, schuw en brutaal tegelijk. Het zonderlinge, koppige hert dat hij zo vaak had beslopen, moeizaam over het open terrein, door stekelig laaghout, greppel in en uit, en dat altijd bijtijds was weggevlucht behalve die ene keer.
Het hert... vaak een ritseling tussen de struiken, soms een silhouet tegen de witte nevelkring van de maan het malle kleine hoofd, de grote oren, het lelijke misvormde gewei. Er mankeerde ieder jaar wat aan dat gewei soms bleef het bij knobbels, soms groeide het onevenredig uit. En het was alsof het hert dat wist, zo bewoog het zich. Maar zo lelijk als het was, zo brutaal was het ook. En altijd wist het bijtijds te verdwijnen.
Starink herinnerde zich de maanlichte avonden dat hij achter het dier was aangegaan, soms tot laat in de nacht, om het te zien ontsnappen als hij de gladde loop van zijn buks al tegen zijn wang voelde. Hoe vaak had hij niet op de loer gelegen en vloekend gebeden dat het binnen de gewenste afstand zou komen — zoals het soms ook werkelijk deed, om weg te springen bij het krakende schot. Gemist. Weer gemist.
Hij was een slecht schutter, en hij wist het zelf. Vroeger, toen er méér herten in de streek waren, had hij vaker de kans gehad om dat te bewijzen. Hij was te haastig, niet beheerst genoeg. Maar toen kon het hem zoveel niet schelen. Later werd dat anders, toen de herten schaarser werden. Dat gebeurde in een paar jaar tijd, nadat de autoweg er eenmaal was gekomen. Maar dit ene hert was gebleven. Misschien wel omdat het zich veilig voelde in die smalle strook bos die Starink toebehoorde en waarin hij geen kampeerders of wandelaars toeliet. Misschien om een andere reden, die hij niet kon raden. In elk geval, het was gebleven — zoals hij zelf ook was gebleven, terwijl de meeste boeren het opgaven. Jaren lang was dit hert, deze oude taaie knar, de laatste en enige geweest, en het was een obsessie voor Starink geworden.
Hij moest en zou dat hert schieten. En hij had kansen genoeg gemist, soms na uren van sluipen en wachten. En dat, terwijl hij de laatste jaren de winterdagen had bekort door te oefenen op een schietschijf. Hij was toch maar alleen en het gaf hem wat te doen als de grond bevroren was. Hij zou dat hert te pakken krijgen.
En op een avond, onverwachts, haalde hij na uren van sluipen en wachten de trekker over. Hij was zó gespannen dat hij de knal niet hoorde maar hij hoorde het inslaan van de kogel.
Het hert nam een grote sprong en het stukje bos leek tot leven te komen, vogels fladderden krijsend op tegen de rode avondzon, konijnen schoten weg over het pad. Maar hij bleef onafgebroken het hert in het oog houden, dat nu een heel ander dier was dan hij in het vizier had gehad, niet langer hoogbenig en snel, maar hinkend en tenslotte vallend..
Daar was het tenslotte allemaal op neer gekomen. Na al die jaren. Al de vroege mistige ochtenden, waakzaam op het pad, het geweer schietklaar bij de hand. Al die zomeravonden, bij iedere bocht van het pad op alles voorbereid tot aan de laatste bocht, waar het werk wachtte. Werk op het erf of op het land, om het even, de heen- en terugweg had hij altijd gespannen afgelegd. En nu... Het kwam allemaal neer op één gelukkig schot. Het hert, de prooi van jaren, het sprong nog weg. Maar die sprong werd al een val. Het vluchtte nog, maar er bleef bloed achter op de struiken waarachter het zo vaak was ontkomen. Het bewoog nog, maar zou verstijven en koud worden voordat de maan opkwam... Dikke bloeddruppels rolden traag in het bedauwde gras en bleven op de glimmende halmen liggen. Hij aarzelde, betastte de bloeddruppels voordat hij, met een zekere tegenzin, ging kijken naar zijn jachtbuit. Misschien maar dan was hij dat zichzelf niet bewust, hoopte hij nog dat het hert zou springen, wegflitsen tussen de bomen, als altijd... Dan zou het lijken alsof het er nooit geweest was, deze avond.
Maar de bloeddruppels rolden van halm tot halm, en verzamelden stof, zodat het grijze kogeltjes werden op de grond.
Hij had het voor elkaar, na jaren. Eén druk op de trekker, en het hert kon niet meer ontsnappen, niet meer verdwijnen in het bos, schuwer dan ooit tevoren, en niet meer onverwachts het pad oversteken..

De man op het erf verveelde zich. Hij keek naar zijn geweer, hij keek naar de primitieve schietschijf. Die had hij nu ook niet meer nodig. Hij keek naar de bosrand en dacht aan het hert.
Het hert dat er niet meer was. Dat nooit meer zou opdagen om hem mee te lokken door de late zomernachten, net even buiten het bereik van zijn geweer. Het hert dat hem zolang bezig had gehouden, hoe hij het te pakken zou krijgen, hoe hij het moest aanleggen.
Het was voorbij. Voorgoed. Als hij de trekker niet had overgehaald, zou iedere bocht van het pad een belofte voor hem hebben ingehouden. Nu liep hij van en naar zijn akkers zonder op te kijken. De avonden sleepten zich voort. Voor het eerst vóélde Starink dat hij eenzaam was.
Hij keek omhoog naar de jagende vleermuizen.
‚Het was een mooi schot,' zei hij.
Maar veel troost gaf het hem niet.

ROB PALLAND

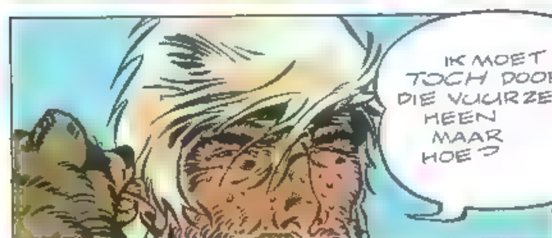

HEE, PLUISJE, HOE BEN JIJ HIER ZO GOED VANAF GEKOMEN?

WAT BEN JE ZWART! MAAR WEL ONGEDEERD! ZO'N GELUKSVOGEL WIL IK ALS MASCOTTE! IK NEEM JE MEE!

HET IS NIET MEER DAN MIJN PLICHT OM JE MEE TE NEMEN. NU BEGRIJP IK WAAROM DIE GROTE BEER HIER GEBLEVEN IS. HIJ WILDE JE BESCHERMEN EN DAT IS HEM DUUR KOMEN TE STAAN

TOCH KON IK NIET ANDERS ENFIN, HET IS GEBEURD DAAR GAAN WE DAN, PLUISJE!

VERDRAAID, HET IS NOG ERGER DAN IK HAD VERWACHT HOE KOMEN WE DAAR DOOR?

IK MOET TOCH DOOR DIE VUURZEE HEEN MAAR HOE?

HOOR JE DAT, PLUISJE DAT IS MOTORGERONK

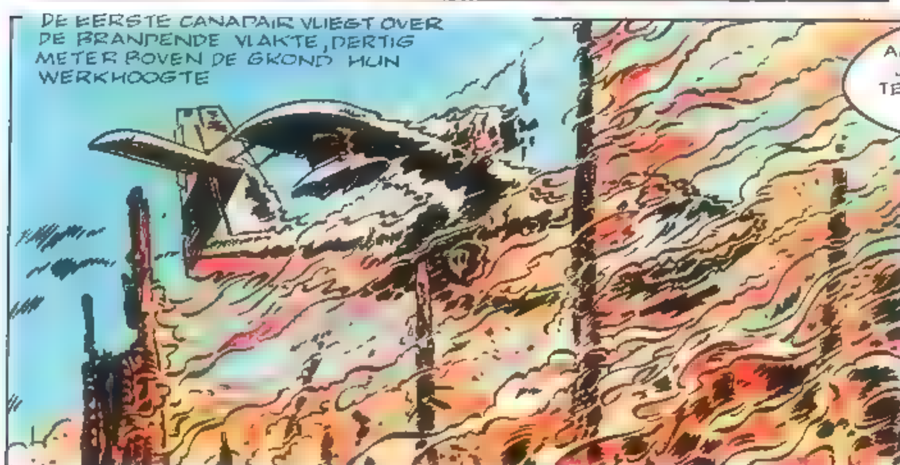

DE CL 215 VAN DE BRANDWEER!

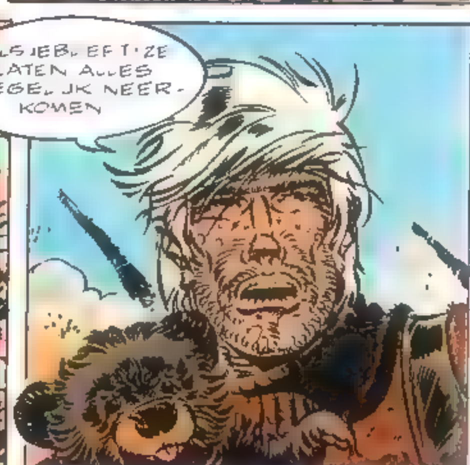
TEKENINGEN
HERMANN
TEKST
GREG
VERTALING
JAN DE ROOIJ

verschroeide aarde

pep puzzel

DE VIJF LOSSE CIRKELS PASSEN-BIJNA-PRECIES OP DE ZWARTE PLEKKEN LEG ZE WAAR ZE HOREN (BLIJF AF, PIETJE!) EN LEES LANGS DE DRAAD DE LIMERICK AF. NOU, DRAAD.. LATEN WE ZEGGEN LIJN

DEE JAN MEULENDIJKS SAMENSTELLING ROB KLASEN AANMOEDIGINGEN EN GROETEN PIETJE PEP

AF!

DOOR-ZETTEN!

HET IS NIET VER MEER!

VOL-HOU-DEN!

KOP OP!

STUG DOOR-BIJTEN!

NIET OPGE-VEN!

HOPLA!

WRAM!

FRISSE MOED!

OEI!

OP. UIT

OPLOSSING VOLGENDE WEEK OP PAGINA 3, ALS WE ER ZELF UITKOMEN, TENMINSTE

PEANUTS

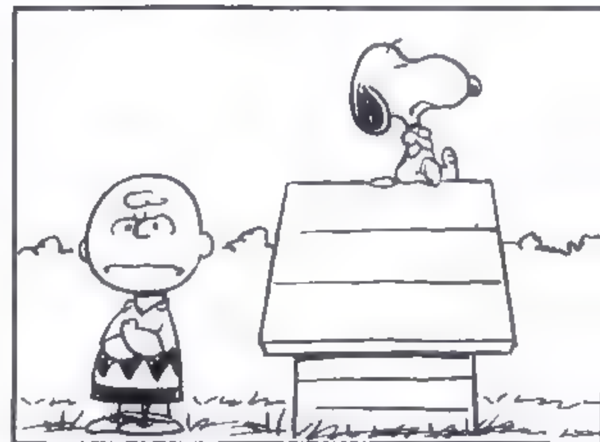
TEKENINGEN EN TEKST: CHARLES M. SCHULZ
VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

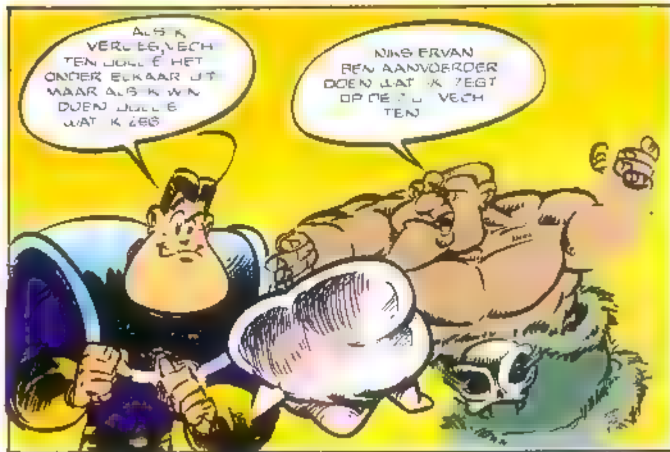
BLOOK

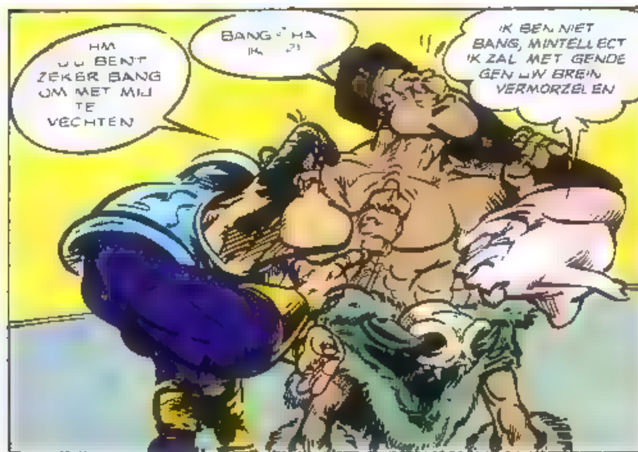
HO STOP HOUD TOCH OP MET DAT ONZ NN GE VECHTEN

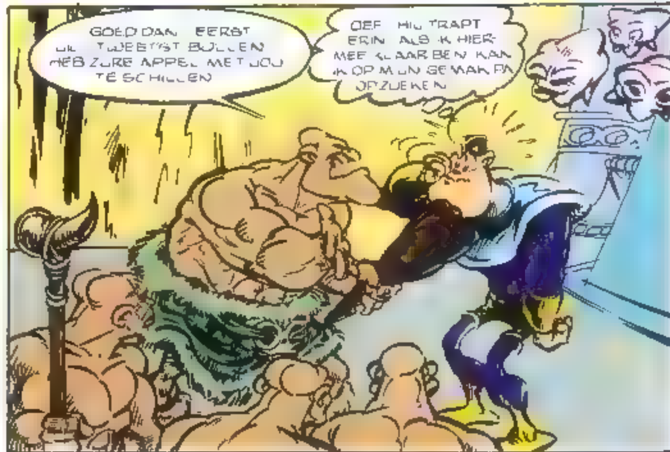

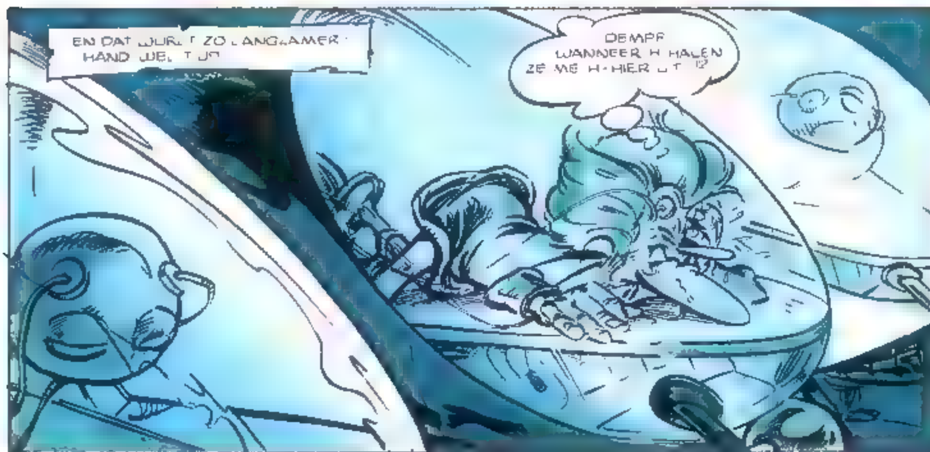

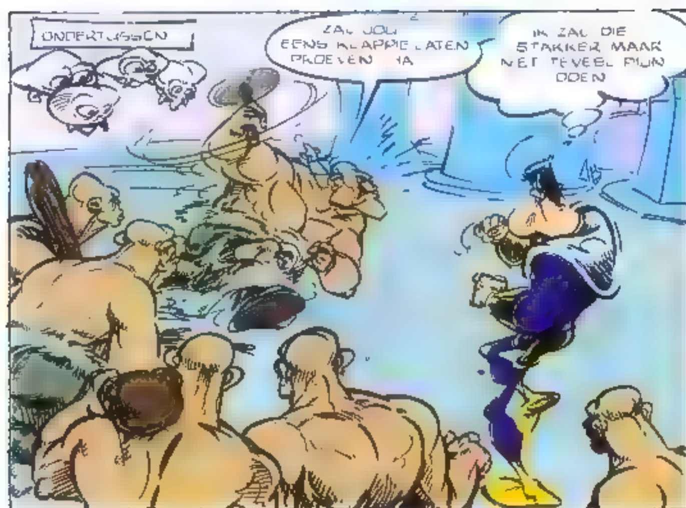

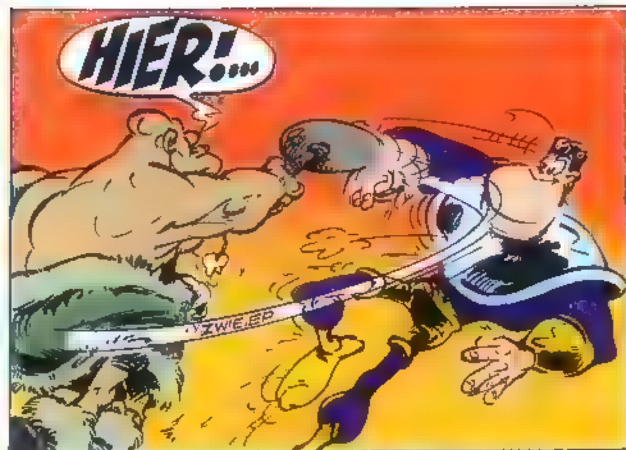

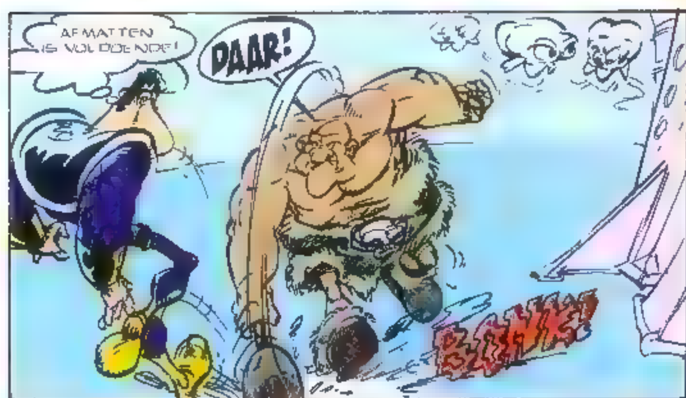

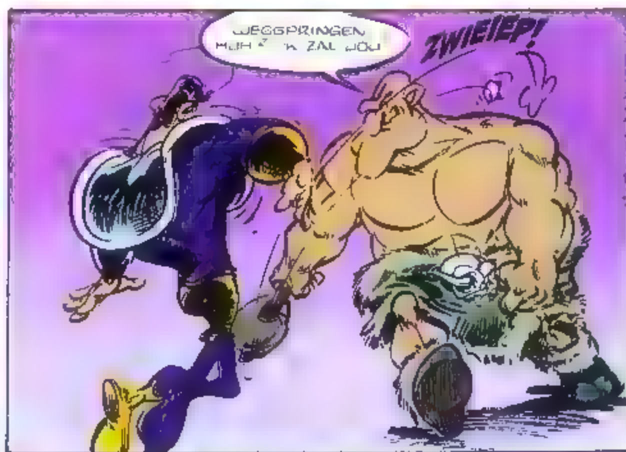
TEKENINGEN
JOHNN BAKKER
TEKST
DICK MATENA

de tellecten

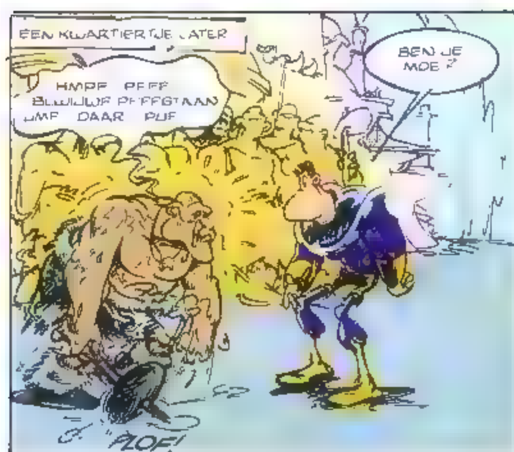

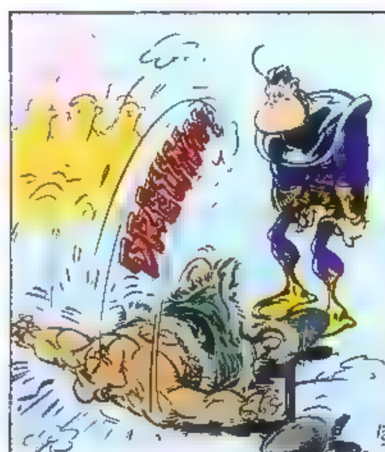

WORDT VERVOLGD

CORTO MALTESE

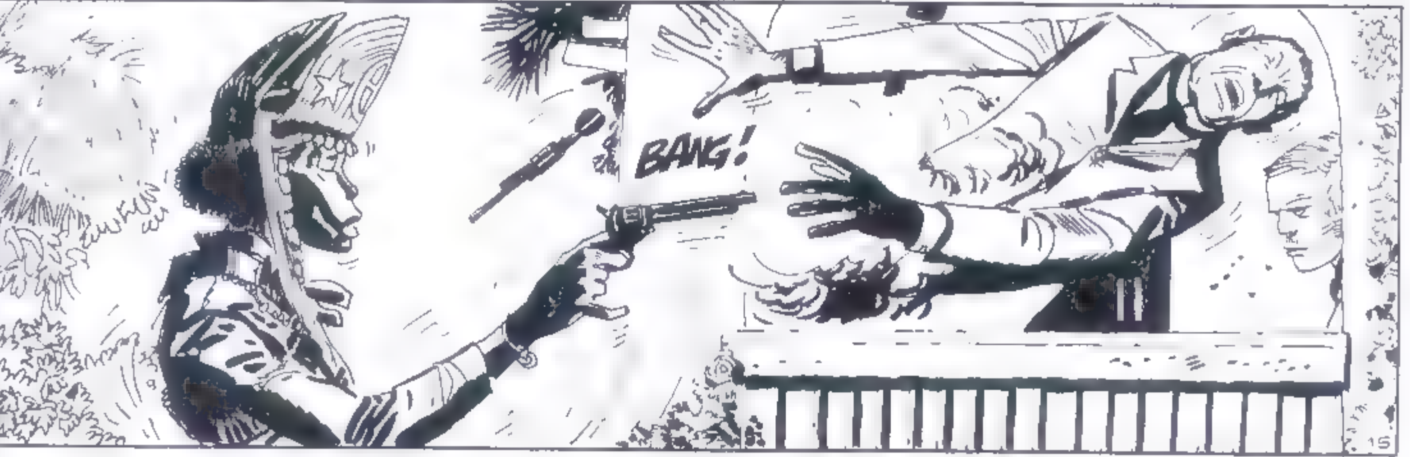

TEKENINGEN
EN TEKST
HUGO PRATT
VERTALING: CONSTANCE RAEBEL

samba met tir fixe

WORDT VERVOLGD

pep
uithaler

Renault Frégate
~~Grand Pavois~~ 1954

tekening Bert Buikman

TEOTIHUACAN

deel 2 door Albert Weinberg

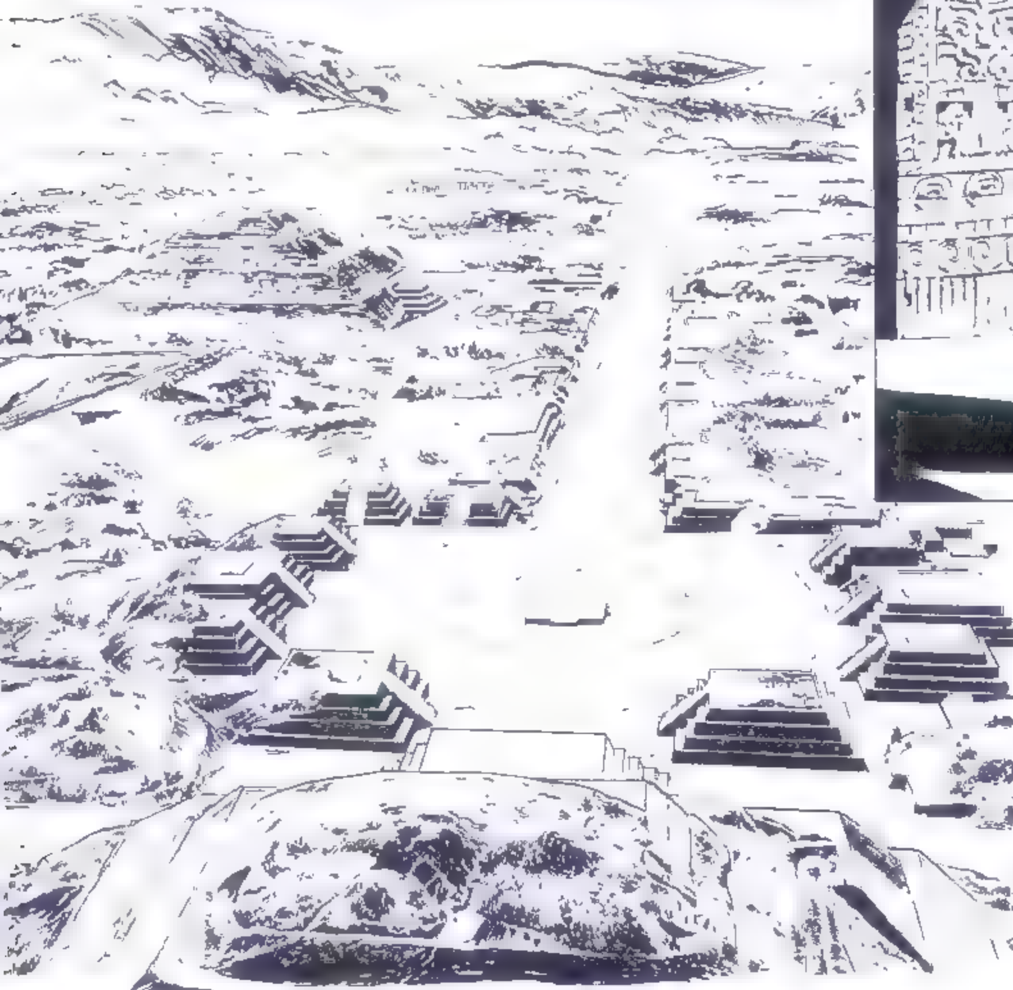
Hieronder een overzicht van Teotihuacan, gezien vanaf de Piramide van de Maan. Links van de Weg van de Dood staat de Piramide van de Zon en aan het eind, tegen de bergen, zijn nog net de ruïnes van de oude Citadel zichtbaar.

De Citadel was de meest heilige plaats van Teotihuacan. Daar bevinden zich de piramide en de tempel van Quetzalcoatl (de gevederde slang, die in de gehele precolombiaanse mythologie een grote rol speelt) en die van Tlaloc, de regengod. Het was tevens de woonplaats van de priesters en andere religieuze waardigheidsbekleders.

Langs de Weg van de Dood staan vele gebouwen, waarvan het Paleis van de Slang met de Vlindervleugels een van de fraaiste is. Het enorme binnenplein is omgeven door talrijke pilaren, voorzien van bas-reliefs (manier van beeldhouwen in reliëf waarbij de figuren niet meer dan de helft van hun dikte uit de achtergrond naar voren komen). In het midden van elke pilaar is de beeltenis van de slang-vlinder-god uitgehakt, die speciaal in Teotihuacan werd vereerd. De zalen van het Paleis worden tot de grootste en meest luxueus ingerichte gerekend die ooit zijn aangetroffen in bouwwerken van de Centraal Amerikaanse beschavingen.

Tempel van de Jaguars

Het Paleis van de Gevleugelde Schelpen ligt onder de grond. De in de muren gebeeldhouwde schelpen zijn voorzien van een soort mondstuk en men vermoedt dat het hier gaat om muziekinstrumenten.

Een ander gebouwencomplex draagt de naam Viking Groep, naar de Viking Stichting die daar opgravingen heeft verricht. In een van de zalen heeft men onder de vloer van lava-gesteenten een aantal lagen mica aangetroffen. Niemand heeft hier nog een aannemelijke verklaring voor kunnen geven. Het is weer een van de vele raadselen van deze ruïne stad.

De muren van de tempel van de Mythologische Dieren zijn bezaaid met gevederde slangen, vliegende vissen, jaguars, papegaaien en fantasiebeesten in de kleuren blauw, groen en rood.

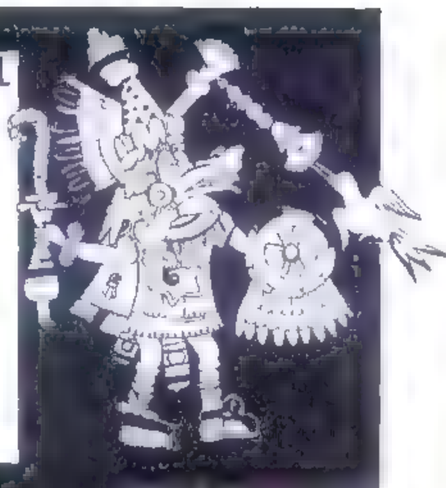
Er moet nog heel veel onderzocht worden in Teotihuacan. Telkens weer stuiten de onderzoekers op nieuwe zaken, zoals kort geleden de overblijfselen van verschillende piramides die boven elkaar liggen, met in de nabijheid een diepe put, zoals al eerder is aangetroffen bij Azteken-steden. Het onderzoek van deze put zou nog heel wat verrassingen kunnen opleveren, maar of hiermee het mysterie van Teotihuacan ontsluierd wordt, is zeer de vraag. Oude geschriften spreken van een ras van reuzen; de bewijzen hiervoor laten nog op zich wachten.

AHPUCH *God van de Dood*

QUETZALCOATL

De gevederde slang is de belangrijkste god bij de volkeren van de precolombiaanse beschaving. Het is de god van de wind, het symbool van de band tussen de hemel en de aarde. De hemel wordt voorgesteld door de veren van de vogel QUETZAL en de aarde door de slang COATL.

Dodenmasker met mozaïek

Afgezien van de tempels, de paleizen, de muurschilderingen en de bas-reliefs, getuigen het vaatwerk en andere gebakken, gegoten of uitgehakte voorwerpen van een groot kunstenaarschap

Dodenmaskers heeft men in grote aantallen aangetroffen Ze zijn gemaakt van jade, onyx of graniet en bedekten vermoedelijk het gelaat van de gestorvene, voordat deze werd verbrand. Sommige maskers waren rijkelijk voorzien van mozaiek Deze techniek werd later door de Azteken vervolmaakt

Het overgrote deel van de tempels was versierd met bas-reliefs, beeldhouwwerken en muurschilderingen, waarvan enkele volkomen intact zijn gebleven Steeds overheersen twee kleuren rood en groen Deze kleuren komen ook in het huidige Mexico steeds weer terug

De vaas (uiterst links op deze pagina) dateert uit ongeveer de eerste eeuw v Chr De golvende lijnen symboliseren de beweging van het water

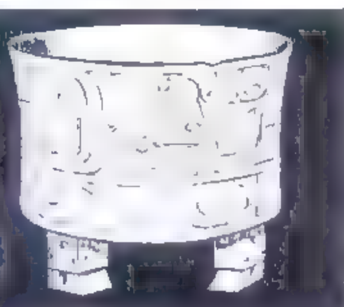
Terracotta was ongetwijfeld de meest verbreide vorm van aardewerk: de Teotihuacanos hebben duizenden en duizenden vazen, urnen en beeldjes gemaakt

De vaas onderaan deze pagina is typerend voor Teotihuacan. De bodem is plat en hij staat steeds op drie poten. De versiering is er ingekrast, misschien met het doel het vaasoppervlak te vergroten en zo de inhoud koeler te houden. Een aarden kruik is poreus en hoe meer vocht er aan de buitenkant verdampt, hoe meer warmte aan de inhoud wordt onttrokken

Een prachtig voorbeeld van beeldhouwwerk is het kolossale standbeeld van de godin van het water, Chalchiuhtlicue (rechtsonder). Het is overgebracht naar het Antropologisch Museum van Mexico

Hierboven een fragment van een muurschildering in de Tempel van de Jaguars. Hiernaast een vaas met watersymbolen.

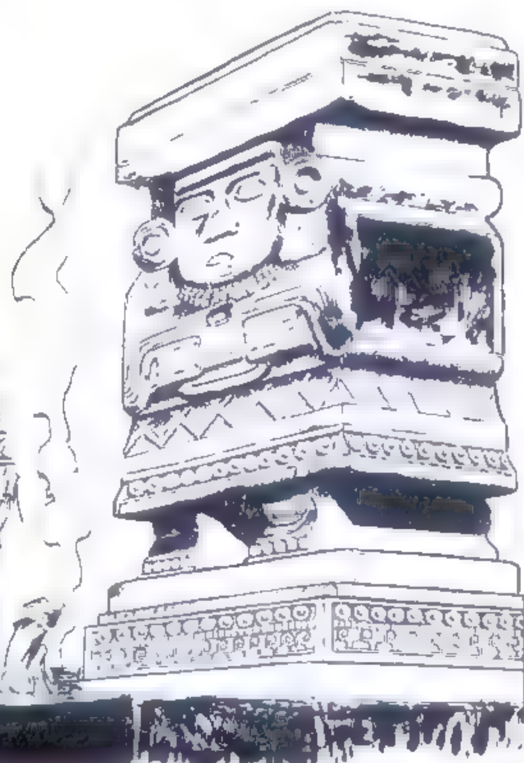

Boven: typische driepoot-[redacted]

links: terracotta beeldje

CHALCHIUHTLICUE
beeld van de godin van het water

PHILÉMON

HEREN, VERVUL UW VERHEVEN TAAK! WIJ WACHTEN!
WAAR LIGT DE TOUWLADDER NOU WEER!?..

STAAT ER NIET GESCHREVEN "UIT HET DIEPST VAN DE WALVIS KOMT DE WARE KNIPPER"? GLORIE!
?

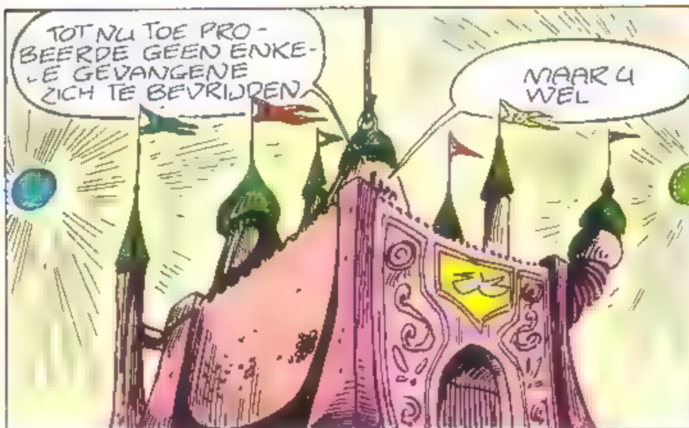

HET WOORD WERD WAAR!..
BRAVO!
MAAR LUISTER EENS, WE
AAH! KOM IN MIJN ARMEN, HEER!
GLORIE AAN DE KNIPPERS VAN HET TOUW

MAAR WAT MAAR WAT
HE! LIJKT WEL OF HIJ ER NIETS VAN BEGRIJPT!
VERTEL JIJ HET MAAR
JA! STAAT ER NIET GESCHREVEN "HIJ VECHT ZICH VRIJ"?
NEE, JIJ! DAT KUN JIJ VEEL BETER
IK BEN NIET VAN DE TONG RIEM GESNEDEN
31A

HUM! LANG GELEDEN, HÉÉL LANG GELEDEN 2357 JAAR GELEDEN (JA TOCH, HÉ?) WERD ONS VOLK GESLAGEN MET EEN VLOEK. NIET BEST HOOR ZO'N VERVLOEKING...
WAT VERTELT HIJ HET MOO.
JE KUNT HET OF JE KUNT HET NIET
TJA.. DIE VERVLOEKING
SNIF! SNIF!

WE WERDEN VEROORDEELD OM IN EEN LUCHTKASTEEL TE GAAN WONEN TOT IEMAND HET TOUW ZOU DOORKNIPPEN

DIE IEMAND MOEST UIT EEN GALEIWALVIS KOMEN
JA! DAAROM VISSEN WIJ AL EEUWEN EN EEUWEN EN EEUWEN!
DENK NIET DAT WE WALVISSEVLEES LEKKER VINDEN!
BEUH!

TOT NU TOE PROBEERDE GEEN ENKELE GEVANGENE ZICH TE BEVRIJDEN
MAAR U WEL

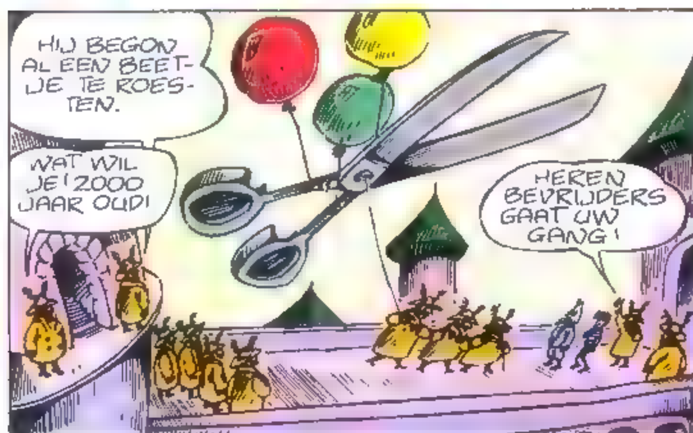

U BENT WAARLIJK DE WARE KNIPPER!
BRAVO!
LEVE DE BEVRIJDERS!
31B

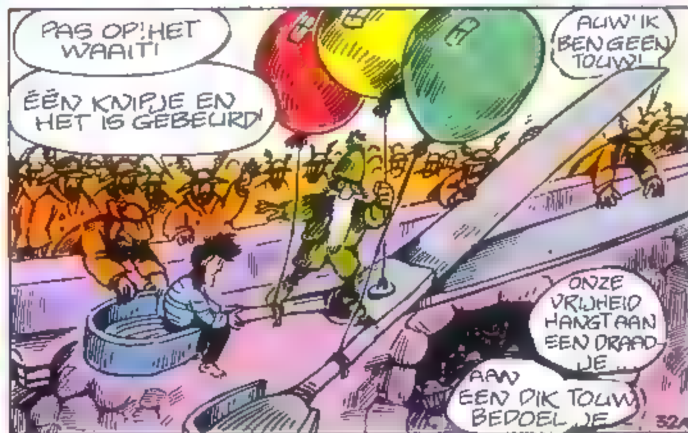
DOOR FRED
VERTALING JAN VAN ERP

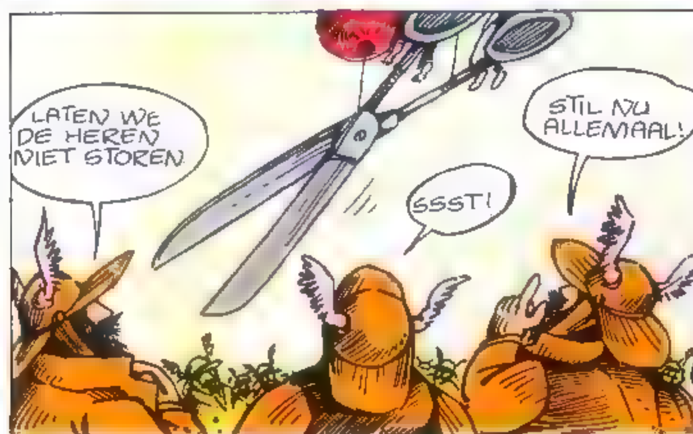
het luchtkasteel

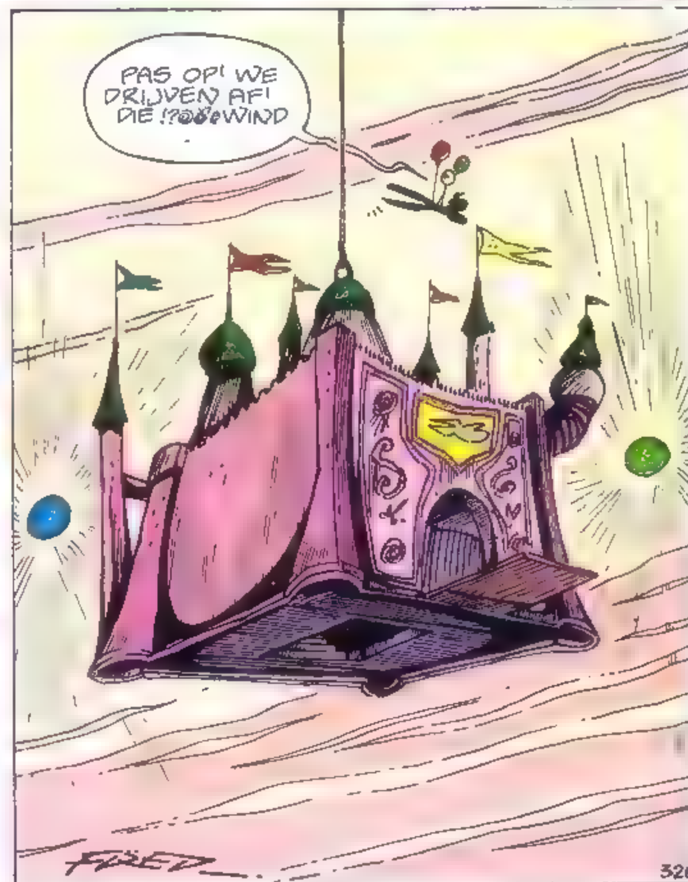

WORDT VERVOLGD

KRAAIENHOVE

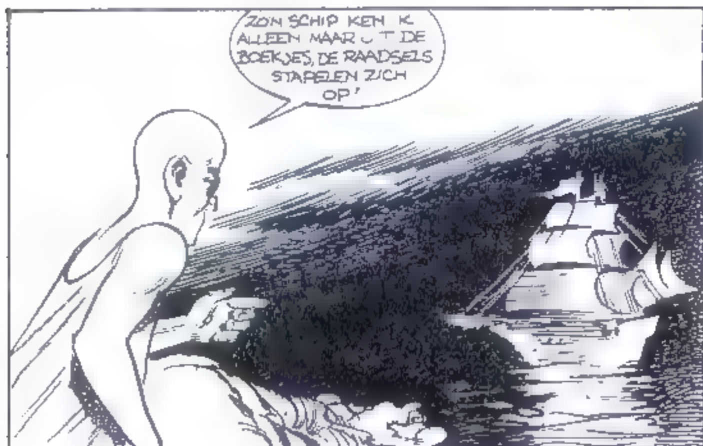

DOOR WILLY LOHMANN

de mcaber expeditie

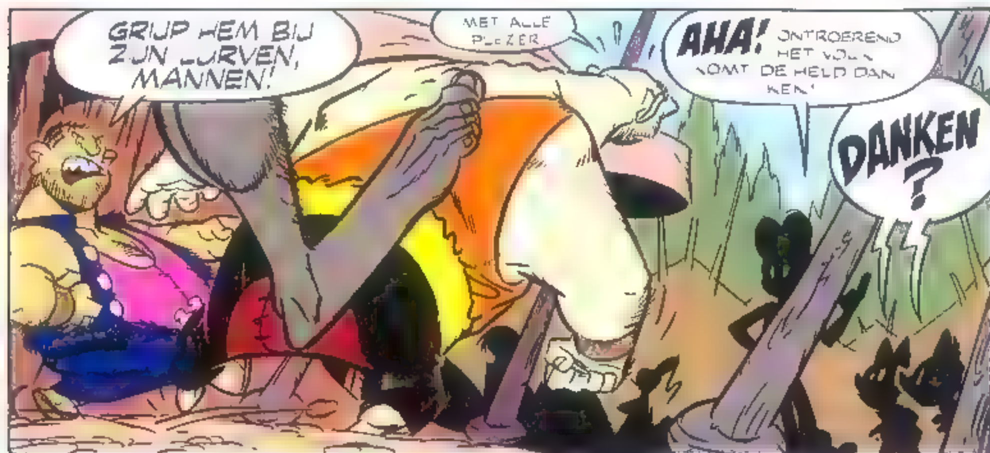

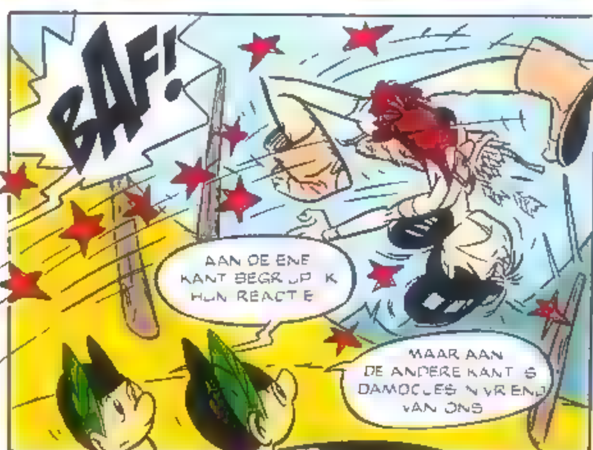
WORDT VERVOLGD

DE ARGONAUTJES

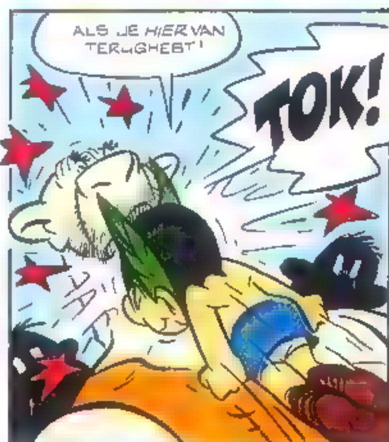

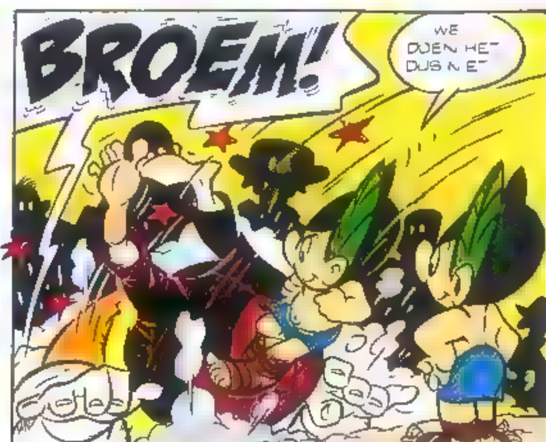

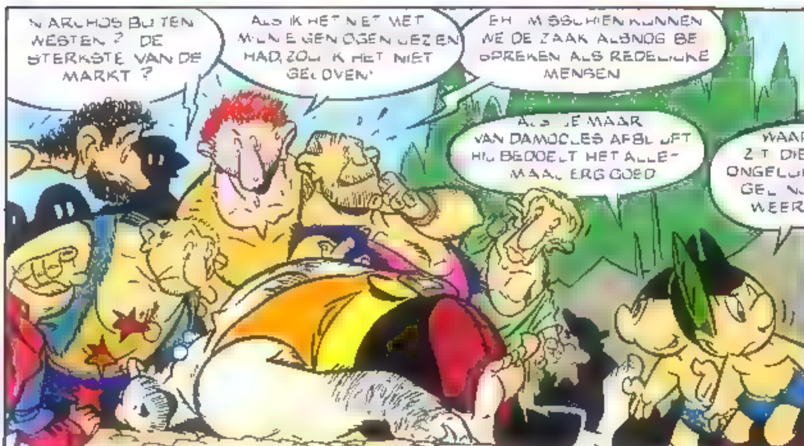

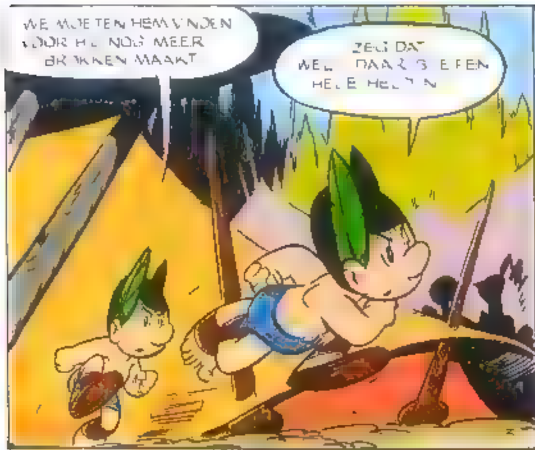

het zwaard van damocles

DOOR DICK MATENA

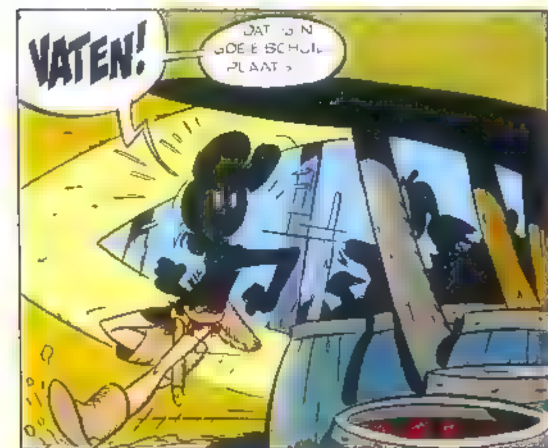

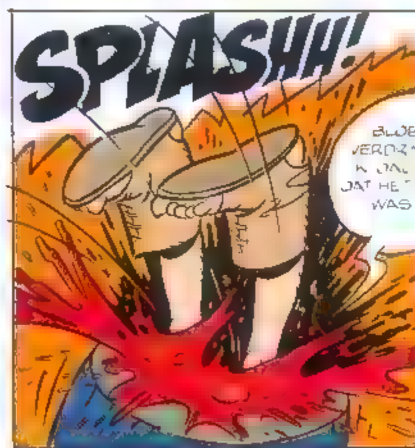

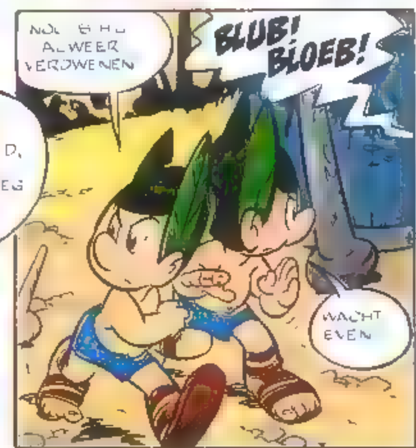

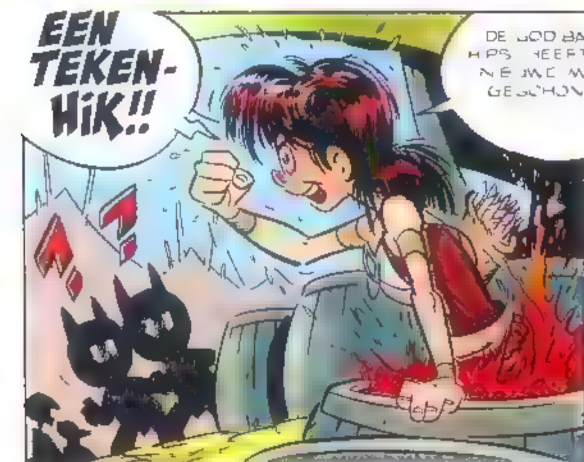

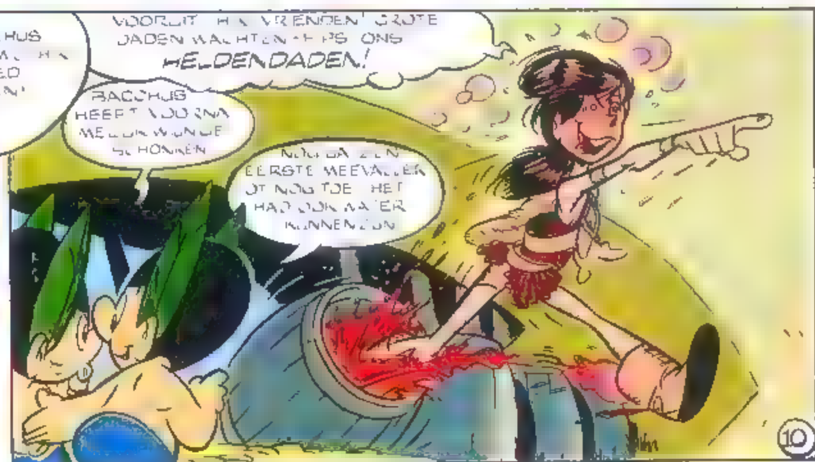

WORDT VERVOLGD

NEERLANDS
HOOP IN BANGE
DAGEN

BRAM VERMEULEN FREEK DE JONGE

tekening: Gerrit van Wullten

tekst: Anneke van Wissen

„De Pep? Jazeker, die ken ik heel goed, ik heb er zelfs een abonnement op," zegt Freek de Jonge, die samen met zijn trouwe metgezel Bram Vermeulen al enkele jaren een uniek duo in ons vaderlands cabaret vormt. Ze treden nog steeds op als Neerlands Hoop en op het ogenblik reizen ze 't land af met de show „Neerlands Hoop in Panama", waarvan de premiere in september 1971 in het Shaffytheater plaatshad. Freek schrijft nog steeds alle teksten zelf en Bram componeert alle muziek. Van het begin af aan hebben ze alles alleen gedaan. Freek en Bram hebben elkaar leren kennen in de studentenwereld. Freek studeerde Nederlands en Bram psychologie. Ze hebben in juni 1967 voor het eerst samen opgetreden voor medestudenten. Toen ze meer bekendheid kregen, hielden ze geen tijd meer over om te studeren en zodoende hebben ze er maar een punt achter gezet. Momenteel wonen ze allebei in Amsterdam en zijn getrouwd. Freek is de vader van een bijna 1½ jaar jonge dochter. Ze werken beiden weinig aan publiciteit en willen niet bepaald de grote sterren uithangen. Hoe komt dat? Freek hierover: „Je moet bouwen aan een image waar je later nooit spijt van krijgt, dat is eigenlijk de bedoeling. We willen nu eenmaal geen sterren zijn — en als je dat niet wilt, dan word je dat ook nooit. Als wij optreden zorgen wij ervoor dat de mensen 2 uur lang krom liggen, ons publiek mag geen moment wegsuffen. Het moet zo zijn, dat je na afloop het gevoel hebt dat je totaal gelouterd bent. Het soort humor dat we hebben is moeilijk te omschrijven. Het is een kwestie van een slappe-lach gevoel dat je krijgt als je ons op ziet komen. We hebben een weinig vaste manier van grappen maken, dan is het een woordspeling, dan een mop met een pointe. Op allerlei manieren wordt het publiek in onzekerheid gebracht en dan weten ze niet precies wanneer het aankomt. Dit betekent, dat je erg open staat voor de dingen die er op de planken gebeuren."

We hebben gehoord dat jullie wat met de film gaan doen, gaat dat door? „Ja, we zouden inderdaad een film gaan maken, maar we zijn afgeknapt op het Nederlandse systeem en ook op de manier waarop de filmmaatschappijen de mensen een loer proberen te draaien. Het gaat hun meer om het produkt, de film die 1½ uur duurt, dan dat ze er iets goeds van maken en dat is niet de manier waarop wij gewend zijn theater te doen. We gaan trouwens wel tv shows maken volgend jaar. De VARA heeft ons gevraagd en het zullen waarschijnlijk 6 programma's worden. Maar het wordt geen tv show op de dinsdagavond, zodat iedereen al met water in de mond zit van nu krijgen we het weer. We willen bijvoorbeeld op zaterdagmiddag van 4-5 uur een programma maken voor kinderen en dan een keer van 7-8 uur voor teenagers, of eens een keer laat op de avond lang discussieren over een onbenullig

Komt er binnenkort nog een nieuwe lp van jullie uit? Bram: „Nou en of, en het is nog wel een dubbel-lp, die „Weerzien in Panama" gaat heten. Hij komt begin april uit. Het is een live-recording van ons programma „Neerlands Hoop in Panama". Op 2 nummers na komt de hele show er op te staan. Ik geloof dat het de langste dubbel-lp is die ooit in Nederland gemaakt is, hij gaat 2 maal een uur duren en zal f 33,— gaan kosten."

Hebben jullie naast je werk nog hobby's? Bram: „Ik teken strips maar niet werkmatig. Ik maak 1-pagina verhaaltjes voor het blad „Plug" (voor 16-25 jarigen) en voor „Plus" (voor 14-16 jarigen)." Op de vraag of hij niet eens wat voor Pep wil doen, antwoordt hij ontkennend: „Nee, het spijt me, maar daar heb ik het echt veel te druk voor." Wat zijn jullie favoriete strips in de Pep? Freek: „Op het ogenblik vind ik De Generaal van Peter de Smet ontzettend goed." Brams favoriete strip is Rik Ringers. „Ik hou van strips waarin verhoudingen met mensen geschetst worden. Zoals in Suske en Wiske en in Kuifje komt de maatschappelijke betrokkenheid van de tekenaar duidelijk naar voren."

Bram houdt ook erg van muziek maken. „Het is voor mij een leuke manier van studeren. Ik studeer terwijl ik muziek maak." Freek heeft geen specifieke hobby's. „Ik word bijna totaal in beslag genomen door mijn werk. Als ik dan ook nog een hobby zou hebben, zou ik helemaal niet meer te genieten zijn voor mijn omgeving. Ik lees wel veel periodieken, luister naar de radio en kijk zo af en toe tv."

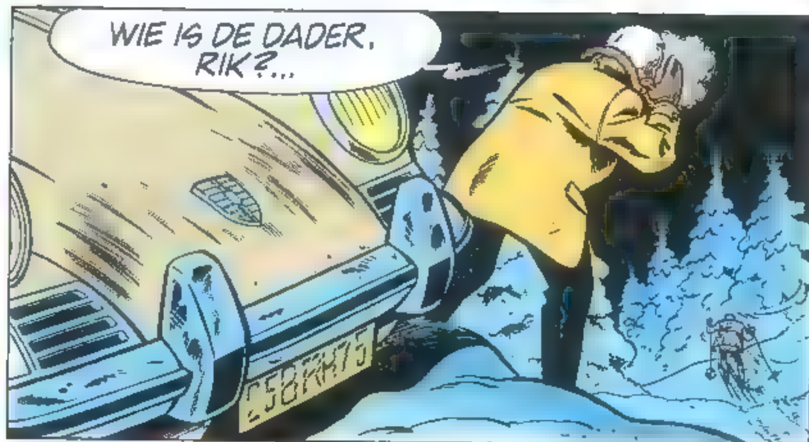
Wat voor publiek komt er naar jullie show? Freek: „Ach, dat valt niet duidelijk te omschrijven. Het liefst hebben we publiek waarvan de leeftijd voor 60% tussen de 20 en 30 jaar ligt en dan nog 20% jongere en 20% oudere mensen. Het publiek is wel erg belangrijk voor ons. Het publiek maakt de show en kan erg inspirerend zijn. Wij improviseren veel in ons programma en dat hangt voor een groot gedeelte van de mensen af."

Kunnen we binnenkort nog een nieuwe show van jullie verwachten? Bram: „In december van dit jaar hopen we met een nieuwe show te komen, die „Neerlands Hoop Express" zal gaan heten. We kunnen er eigenlijk nog niets over zeggen. Hij wordt in ieder geval heel anders dan onze vorige shows. Het enige dat vaststaat, is dat er meer begeleiding komt. Tot nu toe gebruikte ik alleen een elektrische piano en een gitaar. Het lijkt me ontzettend leuk om een keer met een band op te treden. Daarna hoef ik dat dan nooit meer te doen, anders blijft iedereen toch zeuren dat ik dat toch eens een keer doen moet."

We moeten dus nog even geduld hebben voordat we naar hun nieuwe sh

RIK RINGERS

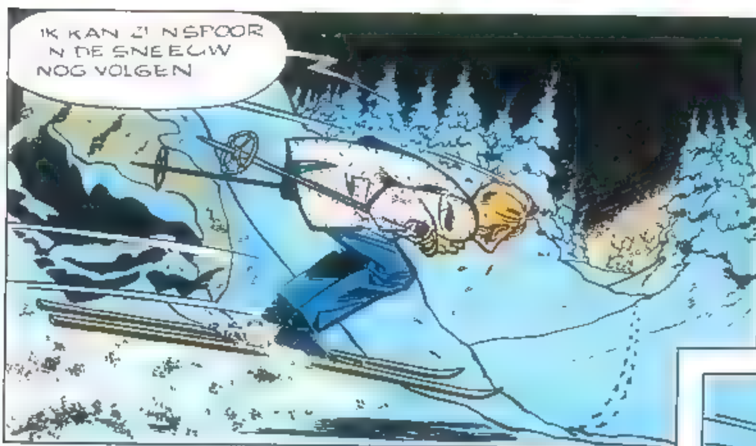

WACHT EVEN, RIK
NEE, WANT ANDERS ONTSNAPT HIJ ME NOG!

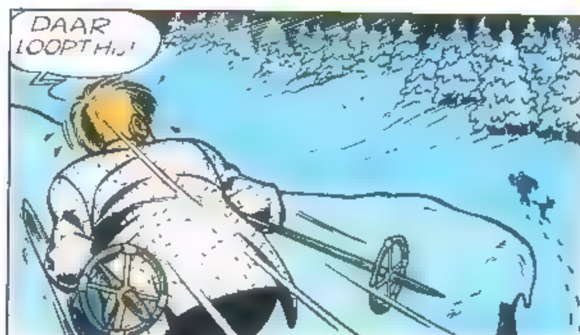

WIE IS DE DADER, RIK?...

VERDRAAID! HIJ HOORT ME NIET MEER!

HELP!!!

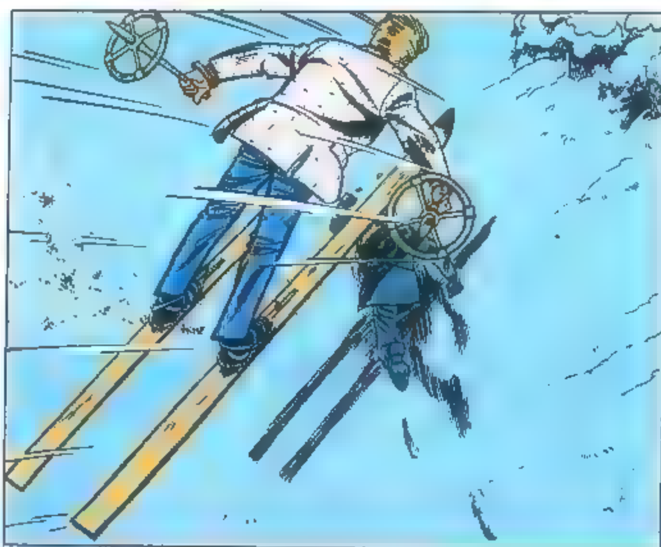

SST, NIET ZO HARD, OOM. MET DEZE VERMOMMING HEB IK DE DADER DE STUIPEN OP HET LIJF GEJAAGD. BASTIEN HEEFT 'T LICHT UITGEDRAAID EN
GRAPPIG. HEEL GRAPPIG

IK KAN ZIJN SPOOR IN DE SNEEUW NOG VOLGEN

DAAR LOOPT HIJ!

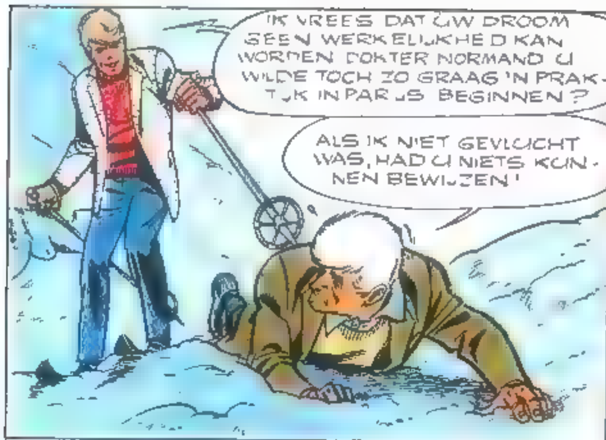

HIJ MAG IN GEEN GEVAL HET BOS BEREIKEN.... DUS

TEKENINGEN
TIBET
TEKST
DUCHATEAU
VERTALING RITA RAS

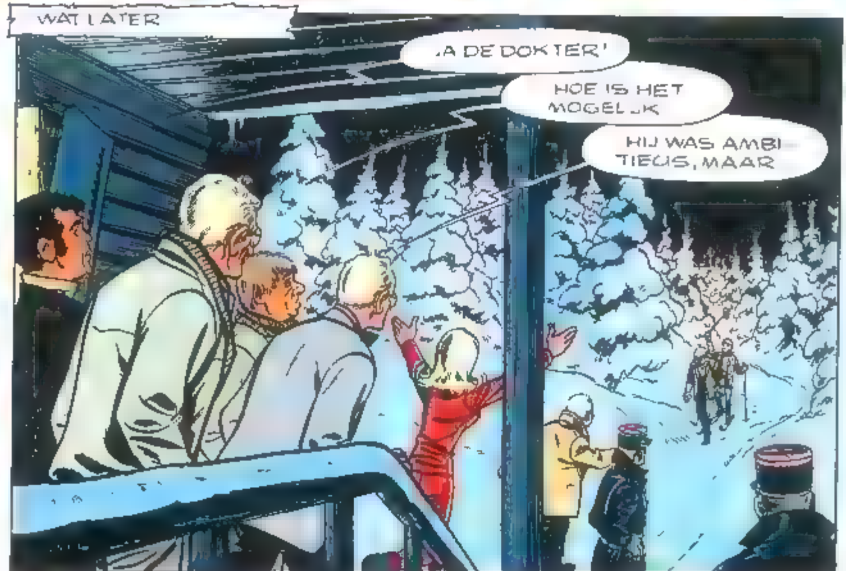
spoken in de nacht

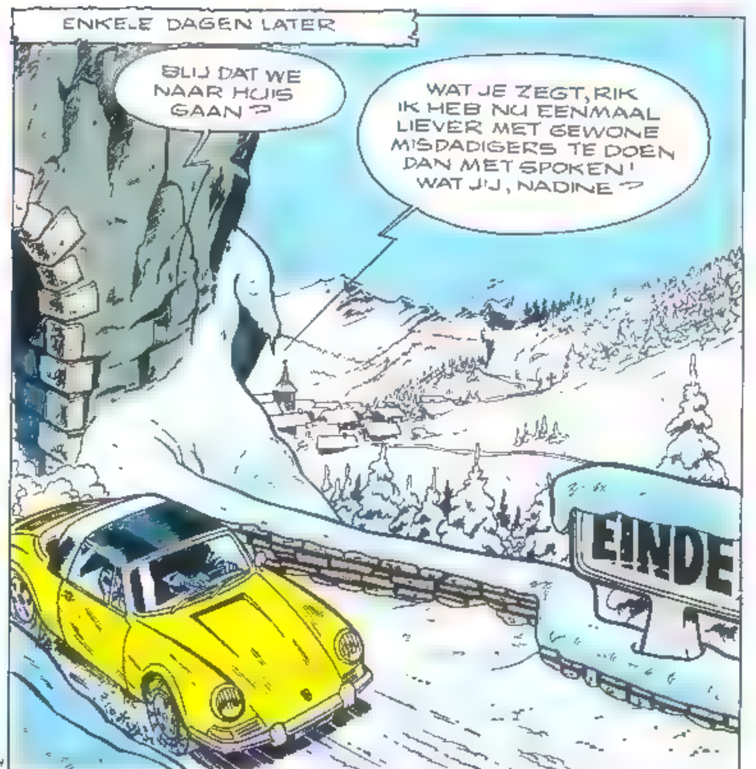

太好

VOLGENS DEZE NSCRIPTIE ZAL IEDER DIE HIER BINNENTREEDT, GETROFFEN WORDEN DOOR DE VLOEK VAN SETH. EEN WARME AANBEVELING VOOR ELKE RECHTGEAARDE GRIEZOLOOG! WELAAN DAN, WE ZIJN BINNEN .. WAAR BLIJFT NU DE ONS BELOOFDE VLOEK?

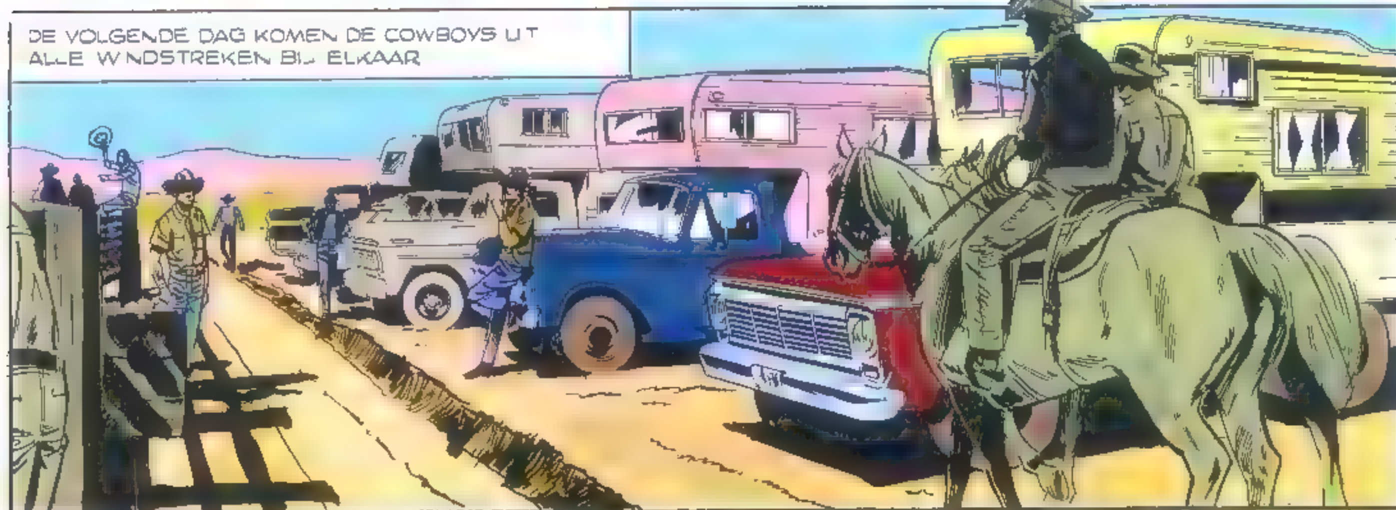
DIE KOMT! K **VOEL** HET! GROTE GRIEZOLOGISCHE GEBEURTENISSEN WERPEN HUN SCHADUW VOORUIT EN...

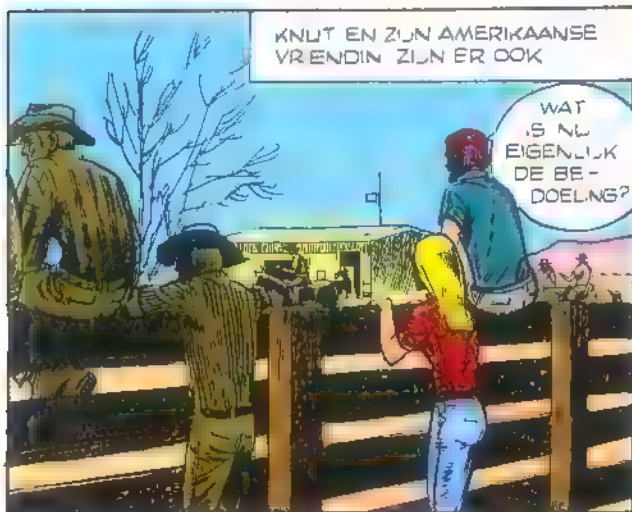
VROUWMENS PRAAT TEVEEL. WAT GEBEUREN GAAT, KAN IEDEREEN LEZEN IN HET KOMENDE VERHAAL:

AMBROSIUS EN DE LEVENDE MUMMIE

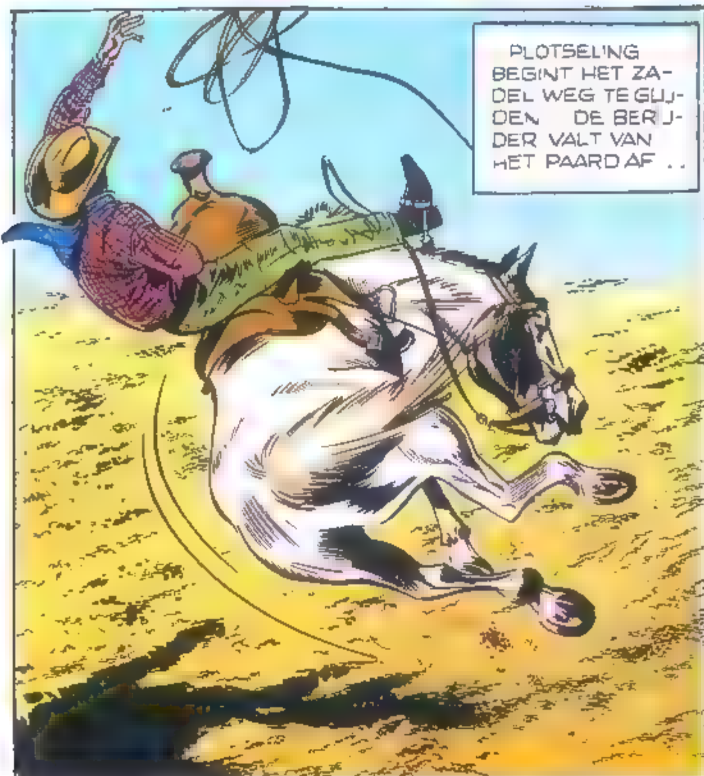
GIDEON
BANDA

KNUT ANDERSEN

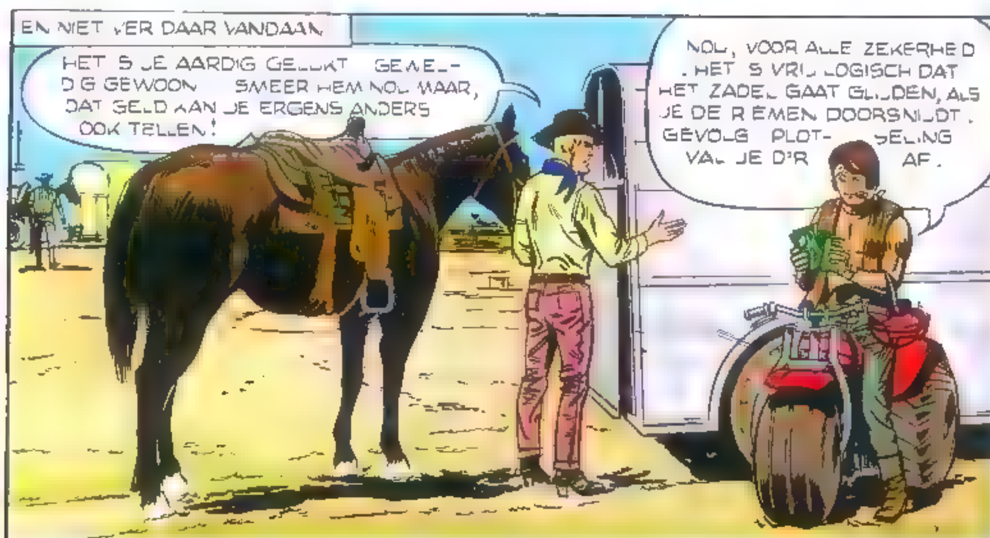

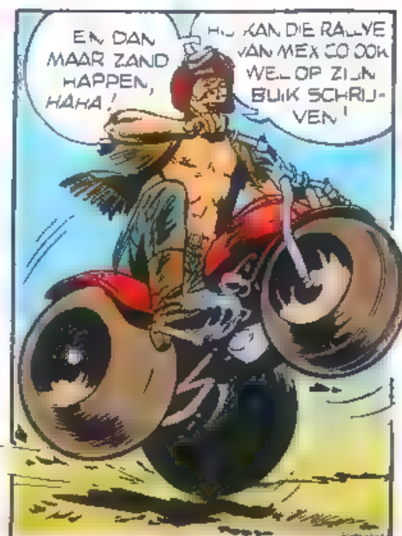

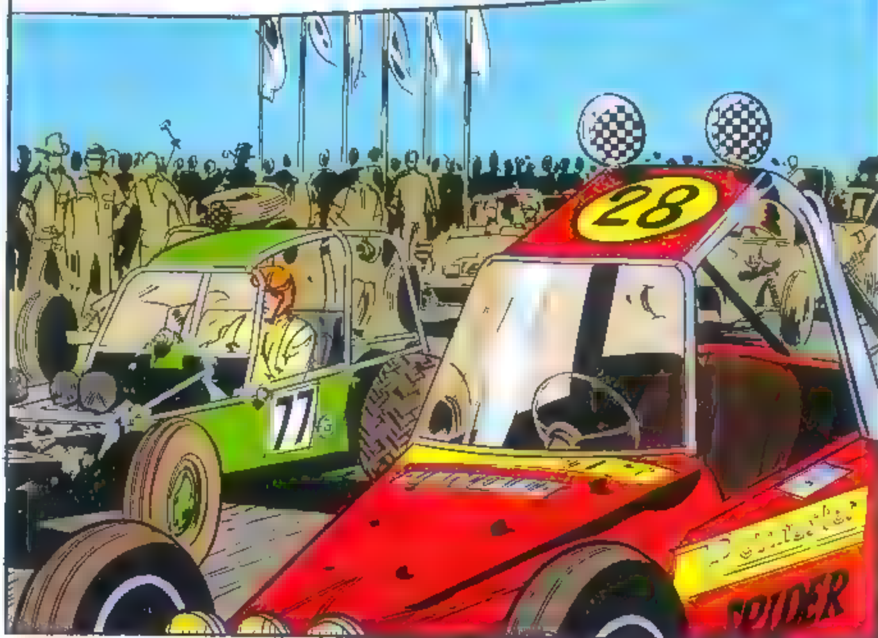
DOOR
ALBERT WEINBERG
VERTALING ANNEMARIE BROEK

amerikaans avontuur

DE 1000 MIJLS RACE, DE MEXICAN 1000, OFWEL DE DUIVELSRALLYE, GAAT DWARS DOOR HET SCHIERELAND 'BAJA CALIFORNIA'. DAG EN NACHT MOETEN DE COUREURS DOORRIJDEN, ZONDER ONDERBREKING. SOMS ZIJN ER GEEN AANGELEGDE WEGEN, ALLEEN MAAR SMALLE PAADJES DOOR DE WOESTIJN, HIER EN DAAR MET ENORME BARSTEN IN HET OPPERVLAK, 'ARROYOS'. ALS JE ER MET JE WAGEN TE HARD OVERHEEN GAAT, VAL JE TUSSEN DE ROTSEN TE PLETTER... DE WAGENS DIE AAN DEZE RACE MEEDOEN, VARIËREN VAN MOTOREN TOT VRACHTWAGENS, INCLUSIEF STRAND-BUGGIES... HET EINDPUNT IS LA PAZ, VIA ACHT CONTROLEPOSTEN. WELKE ROUTE JE OOK NEEMT, HET IS ONMOGELIJK HET DORRE, ROTSACHTIGE WOESTIJNLANDSCHAP TE VERMIJDEN.

8

WORDT VERVOLGD

WIJ WEL, EN DUIZENDEN ANDERE JONGENS EN MEISJES OOK. WORD LID, DAN KRIJG JIJ OOK AL DEZE DINGEN. 'T KOST NIKS.

HEB JIJ NOG NIET DEZE GRATIS DINGEN VAN DE MILKY WAY CLUB?

'N GEWELDIG STOERE MILKY WAY CLUB PET.

JE EIGEN PASPOORT MET JE EIGEN CLUB NUMMER.

STICKERS VOOR OP JE FIETS OF ZO

'N BADGE VOOR OP JE JAS

'N VLAGGETJE VOOR OP JE KAMER OF JE FIETS

Wat krijg je als lid van onze Milky Way Club?

1 Als je 10 Milky Way merkjes bij elkaar gespaard hebt krijg je voor niks een badge van de club voor op je jas. Plus vier prima stickers voor op je tas, op je fiets, of op je autoped

2 Als je 25 van de merkjes hebt, krijg je bij die badge en stickers óók nog eventjes een stoer Milky Way petje, plus een puike vlag voor op je fiets of zoiets, plus jouw eigen Club-Paspoort, mèt je naam en adres en je eigen nummer

Hoe word je lid van onze Milky Way Club?

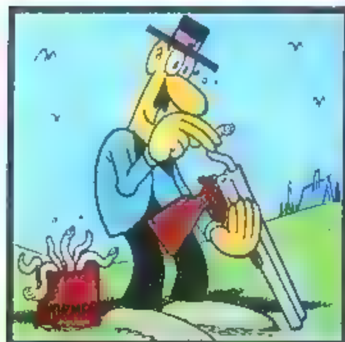
Telkens als je zo'n lekkere luchtige Milky Way gegeten hebt, bewaar je het kleine merkje dat achter op de verpakking staat

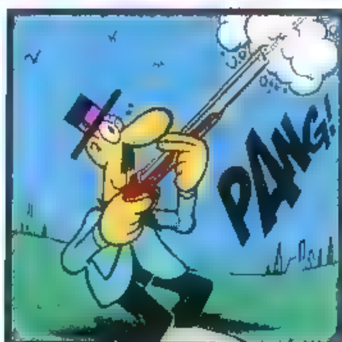
Als je er 10 of 25 bij elkaar hebt, kun je twee dingen doen: - een spaarkaart vragen in de winkel waar je Milky Way koopt - de merkjes op een stuk papier plakken met je naam en adres er op. Op de spaarkaart staat precies hoe je 'm in moet sturen. Als je de merkjes op een stuk papier geplakt hebt, moet je duidelijk je naam en adres er bij schrijven, papier in een envelop, op de envelop een „10" zetten als je 10 merkjes instuurt, een „25" als je er 25 instuurt. En dan het adres op de envelop zetten: Milky Way Club, Postbus 996, Eindhoven. Frankeer wel met postzegel van 35 cent. Envelop in de brievenbus. En klaar is Kees

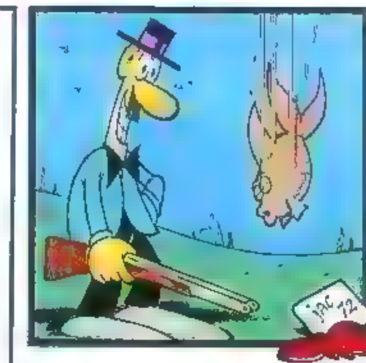

pep's lonely hearts club

GIUSEPPE

DOORLOOPDENKERTJES
In strips komen regelmatig kreten voor zoals „boing", „paf!" „argh", „kadoenk", enz., enz. Bij deze doorloper gaat het juist om zulk soort woorden. Veel succes!

1	2	3	4
2			
3			
4			

horizontaal
1 deur dichtslaan
2 aarzeling, peinzend
3 grote schrik
4 neerbuigend

verticaal
1 opr sp ng
2 hese hond
3 verbaasde ontdekking
4 lekker

OPLOSSING
horizontaal 1 bwam 2 uh, hm 3 raah 4 pfah
verticaal 1 burp 2 whaf 3 ahaa 4 mmhh

VOLGENDE WEEK!

SPRINGVLOED in de STRIPVOORZIENING

Ba! Ba! Ba Ba!

nieuw: AMBROSIUS
LUC ORIENT
RIK RINGERS

en ook: de KINKS

EDDY PAAPE en MICHEL GREG presenteren

LUC ORIENT in zo groen als gras

[illegible]

voortuluchtig

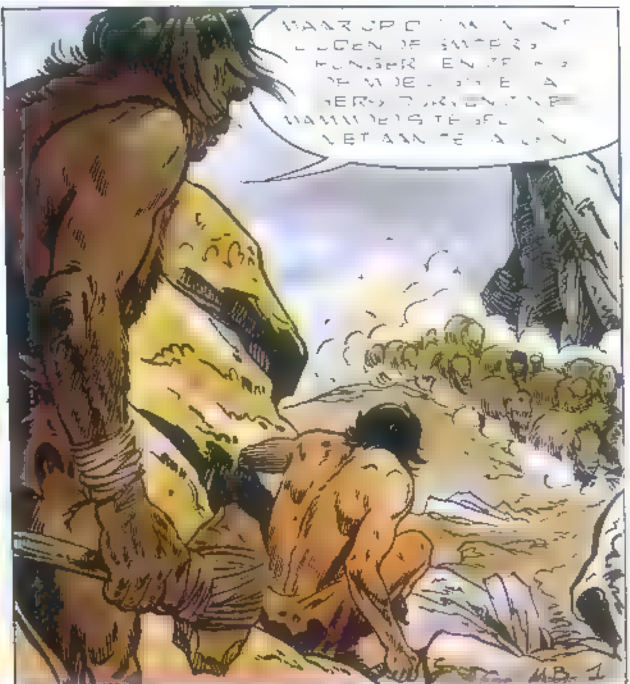
van Haasteren

TOENGA

DOOR:
E. AIDANS
VERTALING:
JAN DE ROOIJ

de witte mammoet

IN DE DIEPE GROT WAARIN DE GMOERS ZICH VERSCHUILEN ALS DE BITTERE KOUDE HEN DAARTOE DWINGT...

DE LANGGEHOORNDE DIEREN, DE KNAGERS EN HUN SOORTGENOTEN HEBBEN ONZE VLAKTES VERLATEN. DE WOLVEN EN DE BERGGEITEN ZIJN WEGGETROKKEN UIT ONZE BERGEN! DE GROTE BEER, DE GROTE LEEUW EN DE ANDERE SOORTEN ZIJN UIT HUN HOLEN GETROKKEN...

TOENGA

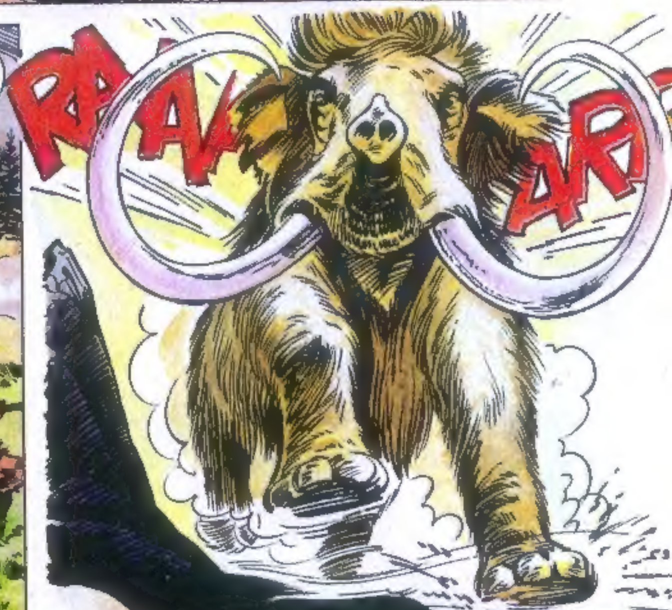
MAAR ZOALS TOENGA HAD VOORZIEN, LOPEN ENKELE EENZAME MAMMOETS ACHTER DE KUDDE AAN. ZWAAIEND MET HUN TOORTSEN EN LUID SCHREEUWEND SLAGEN DE JAGERS ERIN EEN VAN DE DIEREN AF TE ZONDEREN...

WE MOETEN HEM VAN DE KUDDE WEGLOKKEN!

DIE VANGEN WE!

HET ONGELUKKIGE DIER WORDT VAN ALLE KANTEN TEGELIJK AANGEVALLEN...

HIJ IS TE ZWAK OM ZICH TE VERDEDIGEN! DE GMOERS ZULLEN HEM SNEL UITPUTTEN!

de witte mammoet

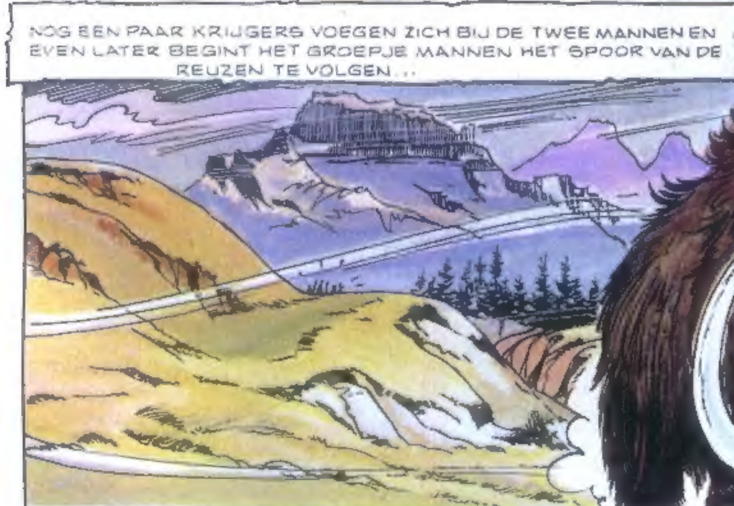

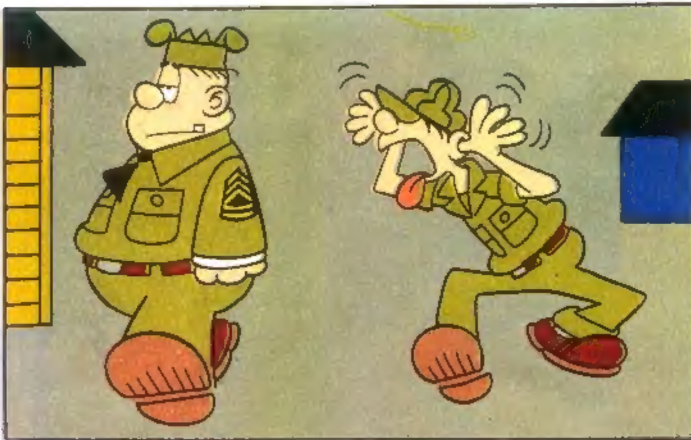
WORDT VERVOLGD

Flippie Flink

DOOR: MORT WALKER

© Opera Mundi 1973

1973